

Kultūras ziņas

- **22. jūnijā plkst. 20:00** Degumnieku tautas namā ielīgosim Jāņus kopā ar pašmāju amatiermākslas kolektīviem koncertā „Iepīsim prieku „Vasaras Saulgriežu stellēs” Plkst. 22:00 balle kopā ar grupu „Elpojiet dziļi”. Bufetes nebūs!
Ieeja uz pasākumiem bez maksas
- **21. jūlijā** plānoti Bērņības svētki. Pieteikšanās līdz 1. jūlijam. Svētki notiks, ja būs pieteikti vismaz pieci bērni.
- **29. jūlijā** Ošupes pagasta svētki. Sīkākai informācijai sekot uz afišām un sociālajos tīklos.
- **No 1. jūlija līdz 8. jūlijam** VPKD „Degumnieki” piedalīsies XXVI Vispārējos latviešu Dziesmu un XVI Deju svētkos Rīgā. Lai raits dejas solis un labvēlīgi laika apstākļi!

Sveicināti!

Stājies spēkā personas datu aizsardzības likums. Turpmāk, diemžēl, nebūs man ļauts brīvi publicēt jaundzimušo iedzīvotāju vārdus. Drīkstēšu vien pieminēt skaitu, piemēram, cik mazuļi dzimuši laika periodā no aprīļa līdz jūnijam. Vienīgi varu lūgt katra mazuļa ģimenei atļauju, vai drīkst apsveikt ar bērniņa piedzimšanu.

Zinu, ka daudzi par šādiem jaunumiem plauksta nesītīs, bet, atskatoties pagātnē, var kādu paralēli novilkt. Senlatvieši nevienam neizpauza savu kristīto vārdu, to zināja tikai vecāki un krustvecāki. Šis vārds bija dots spēkam un aizsardzībai. Ar jauno noteikumu stāšanās spēkā daži iedzīvotāji ir to uztvēruši pat mazliet pārspīlēti, nu jau pat savu vārdu atsakās teikt citiem, kaut visi tāpat šo vārdu zinām. Varbūt jāmaina vārds? Regulā gan skaidri teikts, ka viens pats vārds, uzvārds vēl personu neidentificē, lai to izdarītu, nepieciešams personas kods, adrese vai vēl kāda personīga informācija. Līdz šim sabiedrība bija jau par tālu gājusi – personas kods tika prasīts vai uz katra stūra. Vēlies piedalīties bezmaksas loterijā? Lūdzu, vārds, uzvārds, personas kods. Un tad šie iegūtie dati pat kļūva par precī, ar ko tirgojās kompānijas savā starpā. Ko tur brīnīties, ka ik pa laikam kādas kompānijas pārstāvis zvana uz jūsu tālruni un aizrautīgi stāsta par savu produkciju. Katrs ir iedomājies: „Kā viņi zin manu telefona numuru un vēl laipni uzrunā vārdā?” Bet to reizi, kad kādā masu pasākumā aizpildīji bezmaksas loterijas talonu, aizmirsi? Taloniņā taču ierakstīji gan adresi, gan telefona numuru, gan personas kodu. Nu, lūk, un iespējams, ka loterijas rīkotāja vēl nopelnīja, nopludinot datus citai kompānijai, kas aizrautīgi zvana un piedāvā savas preces. Pēc jaunās regulas stāšanās spēkā daudzi uzņēmumi sūta epastus, īsziņas, lai klienti atjauno savus datus viņu sistēmās. Un ne jau par velti, atkal ir iespēja piedalīties loterijā, tad nu mums ir izvēle, vai atjaunot datus un nepukstēt par tirgoņu zvaniem, vai neatjaunot savu informāciju. Bet esma reizēm ir tik salda, ja nu paveicas loterijā? Te nu jāsapra, ka katram sava galva ir uz pleciem.

Dace Kalniņa

PAGASTĀ

- Pagastā tiks atjaunotas teritoriālās kartes, kas ir uz pagasta robežām. Ja pagasta uzņēmēji vēlas, ka viņu tūrisma objekts vai uzņēmums tiek uz šīs kartes atzīmēts, lūdzu, dodiet ziņu pagasta pārvaldei un informācija par jums tiks iekļauta.

- Juridiski bērnu dārza laukumiņš ir nodots ekspluatācijā. Esam nolēmuši pamēģināt šo laukumiņu atvērt arī publiski. No medpunkta puses ir vārtiņi, kas būs vaļā. Turpat būs novietoti laukumiņa lietošanas noteikumi par to, kā drīkst lietot laukumiņa inventāru. Bērni bez vecāku klātbūtnes šeit atrasties nedrīkst. Jāpiebilst, ka ir uzstādīta video novērošanas kamera, kas vērsta uz laukumiņa pusi, ja šeit notiks kāda demolēšana, vai noteikumu neievērošana, piedodiet, bet laukumiņš publiskai apmeklēšanai tiks slēgts. Un demolētāju vārdi tiks nosaukti publiski. Cienīsim viens otru, lai mazajiem Ošupes pagasta iedzīvotājiem ir prieks no jaunā laukumiņa!

- Šogad nenotiks par tradīciju kļuvušie Aviācijas svētki. Ir apstiprināts projekts un lidlaukā norisināsies mazo lidaparātu glabāšanas angāra būvniecības darbi. Protams, ar lidlauku ieceru ir ļoti daudz, jāstrādā, lai tās taptu par īstenību.

- Ceļmalu pļaušana pagastā. Katram ciemata iedzīvotājam ceļmala pie savas mājas ir jānopļauj pašam. Pagasts pļauj ceļmalas pret saviem objektiem un tur, kur par pakalpojumu privātpersona maksā.

levērībai.

Krievbirzes kapos regulāri novērojama spainišu piesavināšanās no citām kapu kopiņām. Tas jau nebūtu nekā, lai ņem, bet jānoliek taču manta atpakaļ, diemžēl tas tā bieži vien nenotiek. Mīļie iedzīvotāji, esam godīgi, vai tiešām kapi ir tā vieta, kur zag? Sabiedrība, starp citu, ir ļoti vērtīga un daži garnadži jau pamanīti.

Sašutušie kapu kopēji

Sadanco Spīgas ezera krastā

Zem veiksmes zīmes pagājis ceturtais vidējās paaudzes sieviešu deju kopu festivāls „Spīganu dejas ezera atspulgā”, kas notika 2. un 3. jūnijā Gaigalavā, Rēzeknes novadā.

Festivāla organizatoru vārdā paldies par atbalstu:

z/s Cīruļi (Agris Šķēls), z/s Lazdas (Alda Jansone), z/s Asnupe (Zigurds Baltais), z/s Gaigalieši (Mairis Zondars), z/s Eglītes (Līga Joste), z/s Asni (Māriete Krama), z/s Zīles (Armands Kozulis).

Pateicoties mūsu labvēļiem, sievietes

deju kopu vadītāji, deju autori un jaunrades deju konkursa uzvarētāji saņēma pateicības veltes un ziedus.

Paldies Inārai Baltajai par aktivitāti un palīdzību festivāla organizēšanā.

Degumnieku TN deju grupas „Orhidejas” vārdā paldies Ošupes pagasta pārvaldei un vadītājam Aigaram Šķēlam, kā arī Degumnieku TN vadītājai Ilzei Melngailei.

Ilze Purpļeviča,
festivāla sieviešu deju kopu koordinatore

Festivāla dalībniece dalās ar savu prieku pie Lubāna ar Tevi, lasītāj

Ar prieku, nu jau ceturto gadu es piedalos šajā festivālā. Pozitīvas emocijas, dejot prieks vienoja mūs visus. Kopā divpadsmit kolektīvi no visas Latvijas. Pats galvenais – viss notiek dabā. Mēs atdodam savu spēku dejojot un pretī saņemam svētību no dabas.

Pirmajā dienā tikāmies festivāla atklāšanā ūdens tūrisma centrā „Bāka”. Visi 12 kolektīvi ar savu deju atklāja „Spīganu dejas ezera krastā”. Ūdens atspulgi, ūdensrozēs, putnu klaigas, vējš. Viss kopā veido neaizmirstamu noskaņu. Šī noskaņa mums visiem deva spēku un enerģiju. Nevar nepieminēt dejotāju košos un ar izdomu veidotos tērpus. Mazliet skumdina, ka tas viss tikai pašiem, jo skatītāju tikpat kā nebija. Pēcpusdienā Gaigalavas kultūras namā notika jaunrades deju konkurss, kurā katrs deju kolektīvs rādīja savu deju dejot prasmi.

Nākamajā festivāla dienā norisinājās

koncerts „Izver deju caur saules staru” laukumā pie Gaigalavas kultūras nama. Neskatoties uz karsto sauli, dejas solis bija raits, jāsaka paldies Dieviņam, ka mūs padzesēja ar kādu vēja pūsmu. Trīs stundas kopmēģinājumā izturējām un koncertā ar jaunu sparū dejojām no sirds. Paldies skatītājiem, kuri pārsvarā bija no mūsu pagasta.

Paralēli darbojās arī mājražotāju tirziņš „Labs labam” ar dažādiem brīnišķīgiem darinājumiem.

Esam gandarītas par paveikto. Divas dienas paskrēja vēja spārnim, kopā nodejota 31 deja. Paldies šī pasākuma organizatoriem un mūsu vadītājai Ilzei Purpļevičai.

Meitenes, esam jautras, dancojam, un dejā izdancojam savu prieku! Lai visiem skaista un saulaina vasara!

Ināra Baltā

Lielā talka un sadancis

28. aprīlis iesākās īpaši, lielā talka šogad koncentrēta O. Kalpaka dzimtajās mājās „Liepsalās”. Šajā dienā kopīgiem spēkiem tiek stādīta simtgades birzs. Lai ceļiniekam kur atpūsties un putniņam kur apmesties. Birzs sliesies debesis vēl pēc mums un klusi cieņā šūpos zarus par tiem, kas šo vietu radīja, par tiem, kas šos kokus stādīja. Kopā tika iestādīti 105 koki. 100 bērzi un 5 melnalkšņi. Plecu pie pleca strādāja zemessargi, jaunsargi, skolēni un visi citi, kam šī ideja nebija vienaldzīga. Priecājāmie, ka mums talkā no galvaspilsētas bija ieradies aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis, ministru prezidents Māris Kučinskis un novada domes priekšsēdētājs Agris Lungevičs. Darba roku un darba prieka netrūka, un birzs ātri vien tika sastādīta. Katrs kociņš atrada sev jaunās mājas, kur augt un priecēt visus mūs. Ne visi talcinieki stādīja tikai kokus, citi, netaupot savus spēkus, sakopa „Liepsalu” apkārtni. Tika gan grābtas pērnās lapas, modinātas puķu dobes no ziemas miega un padarīti vēl daudzi citi apkārtnes labiekārtošanas darbi. Lai strādnieki varētu iestiprināties un baudīt siltu tējas malku, par to rūpējās saimniecītes – Iveta Šķēle, Ilze Melngāile, Daiga Vanaga, Skaidrīte Trokša, Velta Tropa. Un kur nu talka bez lustēm, pēc tam tika arī dziedāts un diēts. Sadancoja gan jauni, gan veci. Paldies par atsaucību! Sirsnīgs paldies Latvijas valsts mežu kokaudzētavai „Podiņi” par iespēju iegādāties koku stādus un SIA „Holzwerke” par uzdāvinātajiem mietiņiem. Lai birzs lepnī ceļas debesis, un pulkvedis aiz mākoņa maliņas priecājas, ka šeit ir ļaudis, kas tur godā savas tautas vērtības, tradīcijas, un sirdī deg patriotisma uguniņa.

turpinājums 4. lpp.

NOTIKUMI

turpinājums no 3. lpp.

Pēc labi padarīta darba gan „Liepsalās”, gan katram savā pagalmā, pašdarbnieku deju kolektīvi aicināja uz raibu raibo deju koncertu tautas namā. Skatītājus priecēja un sirdi izdejoja pavasari – Lubānas vidusskolas jauniešu deju kolektīvs „Raksti”, vadītāja Lienīte Ozolniece. Latvijas Lauksaimniecības universitātes tautas deju ansamblis „Kalve”, vadītāja Gunta Skuja. Latvijas Lauksaimniecības universitātes vidējās paaudzes deju kolektīvs „Kalve”, vadītājs Lauris Galejs. Sarkanu tautas nama senioru deju kolektīvs „Senči”, vadītājs Viktors Leimanis. Madonas pilsētas kultūras nama bērnu deju kolektīvs „Pipariņi”, vadītāja Gunta Bekere. Kā arī paši mājnieki Degumnieku vidējās paaudzes deju kolektīvs „Degumnieki”, vadītājs Mārtiņš Mežulis. Ošupes pagasta ļaudis pēc lielās talkas dienas varēja atpūsties brīnišķīgā deju koncertā. Paldies dejotājiem par raito un iedvesmojošo dejas soli. Ar sajūsmu vērojām mūsu Oskaru Eiduku jelgavnieku pulkā. Skatītāji noteikti guva iedvesmu un spēku no jūsu priekšnesumiem.

Dace Kalniņa

Meža dienas Ošupes mežos

23. maija diena man iesākās neierasti. Šodien ciemos gaidu Degumnieku pamatskolas 1. – 4. klases bērnus. Esmu ielāņojusi iesties skolotāja lomā un novadīt četras mācību stundas: dabas zinību, mūziku, sportu un matemātiku.

Dabas zinību stundu uzsākām ar koku iepazīšanu. 14 koku sugas aplūkojām ziedošas, pēc tam meklējām to augļus. Pašķirstot mācību grāmatas, konstatēju, ka bērniem ļoti maz māca par zivīm, tādēļ dabas zinību stundā devāmies „makšķerēt”. Meža diķis bija neierasti zivju pilns, atlika tikai paņemt ķeseli un... Kopā iepazīnām upēs un ezeros mītošās 28 zivis, uz zinājām, ko tās ēd, cik lielas izaug un cik ilgi dzīvo. Dažas zivis bija jau pazīstamas, bet lielāko daļu iepazīnām no jauna. Daži bērni jau iepriekš bija makšķerējuši un dalījās savā pieredzē.

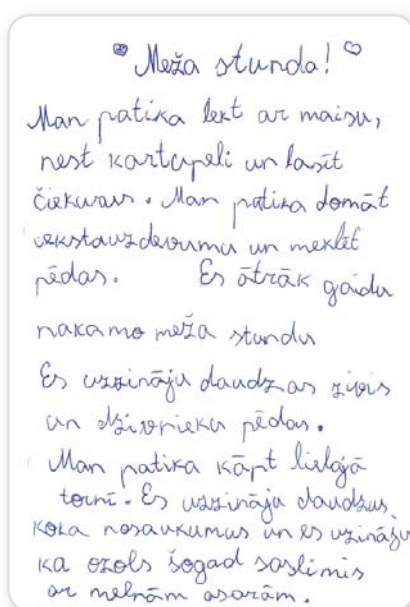
Lai taupītu laiku, mūzikas stunda notika ceļā uz „sporta halli”. Šīs stundas laikā noskaidrojām, kādus mūzikas instrumentus izgatavo no mežā iegūstamiem materiāliem: koka, ādām. Bērni spēja nosaukt 14 mūzikas instrumentus. Lai solis būtu raitāks, dziedājām arī dziesmas par mežu, kokiem, dzīvniekiem. Līdz nonācām „sporta hallē”, nodziedājām divdesmit vienu dziesmu. Bērniem mīļākās dziesmas ir par dzīvniekiem, tika nodziedātas četras dziesmas par lāčiem.

Lai nebūtu jāvingrina tikai smadzenes, nākamā mācību stunda – sports. Pēc stundas bērni teica, ka esot bijis grūtāk kā skolā. Ko tad mēs darījām? Biju sagatavojusi stafeti ar vairākiem uzdevumiem. Nesām kartupeli uz mačetes, tad maisā lēcām kā mazi zaķēni, mežā lasījām čiekurus, ar šautriņu mēģinājām sašaut balonus un spējējām meža hokeju. Tas bija tik mīļi, ka lielākie bērni palīdzēja mazākajiem. Perfekts komandas darbs.

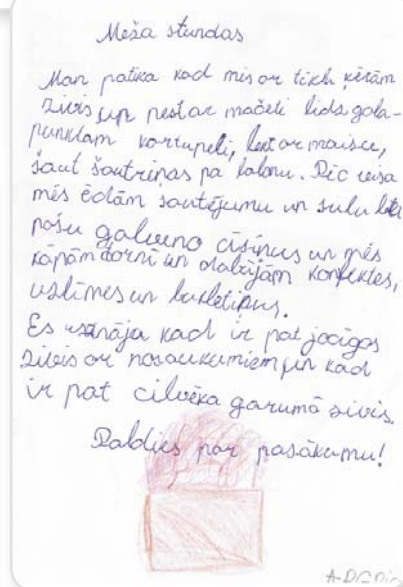
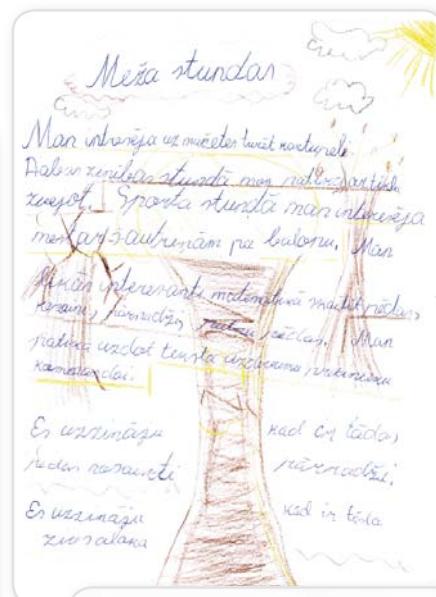
Pēc kārtīgas izkustēšanās sekoja matemātiskas stunda. Bērni meklēja meža dzīvnieku pēdas un pēc tam rēķināja, cik ķepaiņu, nagaiņu un putnu ir pabijis mežā. Tad no mežā pieejamajiem materiāliem veidojām teksta uzdevumu pretinieku komandai, kuru arī atrisinājām. Matemātiskas stunda noslēdzās ar dārgumu lādes meklēšanu, kur bērni iepazīnās ar vienu no lielākajiem mežziņa palīgiem – GPS mērīinstrumentu.

Pēc labi padarīta darba seko pusdienas. No skolas līdzpaņemtais dārzenų sautējums garšo ļoti labi. Skolotājas saka, ka pusdienas arī citreiz jāēd mežā, jo šķīvji visiem ir tukši. Arī ugunskurā ceptās desiņas visiem garšo labi. Lai pārbaudītu, cik uzmanīgi bērni ir klausījušies, pie ugunskura tiek sarīkota viktorīna. Uz 15 jautājumiem bērni atbild pareizi. Tiek sadalītas dārgumu lādē esošās balvas, un skolas autobuss ir klāt. Un kā katru reizi – bērni kā pateicību man velta dziesmu. Bet liels pārsteigums man ir nākamajā dienā, kad „kurjers” man piegādā veselu vēstuļu kaudzi. Nākamgad atkal tiksimies mežā!

Centrālvidzemes virsmežniecības mežzine
Inesīte Skrauča
Foto Ineta Strode

Saņemtās vēstules no bērniem.

Harmonijām 15

1. jūnijā ar koncertu Degumnieku tautas nama vokālais ansamblis svinēja savu 15 gadu pastāvēšanas jubileju. Ansambļa nosaukums radies, kad dziedātājas pēc kādas uzstāšanās kopā apēdušas torti „Harmonija”. Kultūras nama vadītāja Ilze, gribēdama meitenes pārsteigt, apzvanījusi teju vai visas konditorejas Latvijā, bet nekur vairs šādu torti nepiedāvā. „Harmonija” vēl dzied, bet torte no sortimenta izņemta. Varbūt konditori nespēja mainīties un pieprasījums zuda? Šāds apgalvojums gan neattiecas uz dziedošanām „Harmonijām”, viņas spēj būt mainīgas. Dzied gan jautras, gan sentimentālākas dziesmas, reizēm uzspēlē kādu mūzikas instrumentu vai parāda teātri. Šoreiz uz skatuves balts fiģelīšs, baltas mēbeles. Dziesmu starplaiķos apcerīgās rindas par mūsu steidzīgo laikmetu. Cik daudz mēs spējam baudīt dzīvi un neuztraukties par visām pasaules likstām, kas mēdz piezagties vai pie ikkatra. Varbūt reizēm nezālēm ir jāļauj augt, ja tajā brīdī tu vari savu laiku veltīt sev mīļajiem. Un lietas taupīt arī nav vērts. Dzīvo taču vienu reizi. Ir svētki, tad ņemu

savu labāko porcelānu un kristāla glāzes un cienāju no tiem draugus. Sēdi, aizver acis un aizdomājies, kur tā jāskrien? Tad atver acis un domu rats

sāk griezties sākumā lēni, bet tad aizvien ātrāk un ātrāk. Jāizdara tas darbiņš, vēl tas, jāizbrauc tur, jāizsūta tā vēstule. Reizēm jau nav slikti, kad kāds urda, ej un dari. Svarīgākais ir noķert to mirkli, piestāt un tad jau tava dzīve būs līdzsvarā, harmonijā. Koncerts izskanējis un priecējis daudzus: „Ko lai novēl – lai dziesma jūs vieno un iedvesmo vēl ilgi!”

Dace Kalniņa
Foto no I. Strodes arhīva

Uguns vienmēr noiet greizi, ja to lieto nepareizi

Ar siltu un pat karstu laiku sākusies šī vasara, kas liek mums pastiprināti domāt par uguns drošību, katra personīgo atbildību, lai dzirkstelīte neaizbēg no tai atvēlētās vietas. Arī valsts mežu dienests modri pieskata Latvijas zaļo rotu – mežu. Tam paredzētos torņos sēž sargi, kas vēro apkārtni un par katru pamanīto dūmu vērpēti ziņo mežzinim. Taču ļoti bieži tiek dedzināti, piemēram, sadzīves atkritumi, lapas, būvgruži. No vienas puses labi, mežs nedeģ, bet mežzinis ir pametis visus savus darbus, meklējis dūmu cēloni, ko nemaz tik viegli nevar pēc nosauktajām koordinātēm atrast, un iztērējis degvielu. Tādēļ lūgums par lielu ugunsgrāvu dedzināšanu informēt meža dienestu un saskaņot. Un, protams, ja vien iespējams, nededzināt vispār. Nevajadzētu arī pārspīlēt un par dedzināšanu uzskatīt, piemēram, ģimenes kopīgu zupas vārīšanu uz ugunsgrāva savā pagalmā.

Lūk, ko par ugunsdrošību saka Valsts mežu dienests.

Ar 27. aprīli Valsts meža dienests nosaka meža ugunsdrošā laikposma sākumu visā valsts teritorijā. Meža īpašniekiem un tiesiskajiem valdītājiem līdz

ar ugunsdrošā laikposma iestāšanos ir jānodrošina ugunsdrošības noteikumu prasību ievērošana mežā.

Meža ugunsdrošajā laikposmā, šogad tas ir no 27. aprīļa, uzturoties mežā, visiem iedzīvotājiem ir jāievēro ugunsdrošības prasības. Lai mazinātu meža ugunsgrēku izcelšanās iespējas, ir noteikti daži aizliegumi un ierobežojumi, par kuru neievērošanu var piemērot administratīvo, civiltiesisko un arī krimināltribūdu.

Uzturoties mežos un purvos aizliegts:

- *nomest degošus vai gruzdošus sērkokociņus, izsmēķus vai citus priekšmetus;*
- *kurināt ugunsgrākus, izņemot īpaši ierīkotas vietas, kas nepieļauj uguns izplatīšanos ārpus šīs vietas;*
- *atstāt ugunsgrākus bez uzraudzības;*
- *dedzināt atkritumus;*
- *braukt ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem pa mežu un purvu ārpus ceļiem;*
- *veikt jebkuru citu darbību, kas var izraisīt ugunsgrēku.*

Bez saskaņošanas ar Valsts meža dienesta mežniecību nedrīkst veikt jebkādu dedzināšanu, kas, radot dūmus, var maldināt uguns novērošanas darba veicējus.

Meža izstrādātājiem ir jāievēro prasība, ka meža ugunsdrošajā laikposmā cirsma dedzināt ciršanas atlikumus atļauts tikai ar Valsts meža dienesta mežziņa iekreizēju rakstisku atļauju. Savukārt meža īpašniekiem ir jāpārūpējas, lai meža ceļi un stigas būtu atbrīvoti no sagāztajiem kokiem un krūmiem, lai, nepieciešamības gadījumā, meža ugunsdzēsības automašīnām būtu iespējams brīvi pārvietoties. Tāpat meža īpašniekiem ir jāzina, ka pēc meža ugunsgrēka likvidācijas viņa mežā, meža īpašnieka pienākums ir veikt meža ugunsgrēka vietas uzraudzību.

Šogad pavisam ir reģistrēti vairāk kā 50 meža ugunsgrēki.

Papildinformācija un ziņošana par ugunsgrāvu dedzināšanu – **Inesīte Skrauča 26181157 un dežurants 25770626,**

informācija no VMD Preses sekretāres apkopojā **Dace Kalniņa**

Vislabāk sanāk tas darbs, kas pašam darītājam sirdij tuvs

Arvien manas acis apstājas pie rakstiem vai informācijas par jauniešu iniciatīvu un darbošanos. Kādā dienā sociālajā vietnē Facebook pamanu reklāmiņu, ka „Gerdas Garša” piedāvā dažādus burgerus. Un pats labākais tajā visā ir tas, ka tepat, Ošupes pagastā. Kas ir hamburgers? Tā ir sviestmaize, kas sastāv no ceptas gaļas, kas parasti atrodas starp divām maizes šķēlēm. Tāpat hamburgeru sastāvā var būt salāti, bekons, tomāti, sīpoli, marinēti gurķi, siers, garšvielas, piemēram, sinepes, majonēze, kečups. Hamburgera nosaukums ir cēlies no Vācijas otras lielākās pilsētas Hamburgas nosaukuma. Pirmie hamburgeri tikuši pagatavoti ASV aptuveni 1890. gadā. Paldies Gerdai, ka viņa piekrita mums pastāstīt par savu darbošanos.

Pastāsti īsi par sevi.

Mani sauc Gerda Garša, dzimtās mājas ir Jaungulbenē, Gulbenes novadā. Bet nu par savām mājām saucu arī Ošupes pagastu. Pavāra profesiju esmu ieguvusi Barkavā „Jauniešu garantijas” grupā un vidusskolu beigusi Bērziņi.

Kas ir „Gerdas Garša”?

„Gerdas Garša” ir lapa sociālajā tīklā Facebook, kuru izveidoju, lai publicētu to, kādas kūkas es gatavoju, tā teikt, palielīties.

Kā tas radās?

Sākumā to vienkārši sociālajā vietnē Facebook izveidoju kūkām, ko cepu saviem mīļajiem un draugiem, radiem. Tad radi ieteica, lai tur arī lieku visu par burgeriem. Tā arī pamazām nonācu līdz manam burgeru treilerim, kur arī tiek gatavoti burgeri uz pasūtījuma. Tas ir vairāk vai mazāk ģimenes uzņēmums. Teiksim tā, man bija ideja, un visi mīļie palīdzēja to īstenot, gan draugs ar vecākiem, gan mana mamma un mamma draugs. Visi kopā mēs to paveicām.

Jaunā mobilā virtuve.
Foto no personīgā arhīva.

Kā radās doma radīt ko tādu?

Ideja radās jau pagājušā gada, pavasarī... Tikai tad laikam tas nebija tik nopietni kā šoreiz. Tā kā es internetā sekoju daudziem fotogrāfiem, kuri fotogrāfē dažādus ēdienus (fast food (tulkojumā

no angļu valodas ātrais ēdiens), man ļoti iepatikās, kā izskatās burgeri, viss sākas ar bildi, un mūsu pusē nebiju neko tādu redzējusi un izdomāju, ka būtu forši to sākt.

Šī nodarbe izaugusi no hobbija vai no iegūtas profesijas?

Sākumā tas bija tikai hobbis, līdz nejausi, mājās dzīvodama ar bērnu, iestājos Barkavā mācīties par pavāru un ieguvu arī profesiju. Reiz ar ģimeni sarīkojām „burgeru vakaru” un tad es arī sapratu, ka man tīri labi tie burgeri padodas.

Kur varēs sastapt mobilu virtuvi?

Noteikti varēs sastapt pasākumos, ballītēs... Ir jau tā, ka nevar braukt, kur vien iegribas, vispirms ir jādabū atļaujas. Un ja Ošupes pagasts ļaus, tad arī tur mūs varēs sastapt.

Vai Ošupes pagastā un Lubānā ir atsaucīgi klienti?

Esmu ļoti pārsteigta, jo klientu ir tiešām daudz, ko es negaidīju ...

Piegādes veicat arī svētku dienās un brīvdienās?

Jā, piegādes veicam no 11.00 līdz 24.00. Ja neesam izbraukumā. Zvanot pa telefonu 20077073 visu var noskaidrot un sarunāt.

Kā tu atpūties?

No darbiem atpūšos kaut kur aizbraucot, apmeklējot kādu pasākumu vai vienkārši atlaižoties gultā. Tagad, vasaras sezonā, laikam nekāda atpūta nesanāks. Ir „karstais laiks”, un esmu arī sevi noskaņojusi uz to, ka 3 mēnešus intensīvi strādājam.

Vai tici tam, ja uz šīs zemeslodes kāds kaut ko ļoti vēlas, tad visa pasaule sadodas rokās, lai tas piepildītos?

Manā gadījumā tā līdzīgi arī bija.. Jā, es tam ticu.

Lai Gerdai izdodas un, lai pietiekami klientu. Arī mēs, vietējie, esam ieguvēji, ka tāda mobilā virtuve sākusi darbu mūsu pusē.

Dace Kalniņa

Par pastkastītēm atbildīgs katrs tās īpašnieks

„Klānu vēstis” saņēma ziņu, ka Ošupes pagastā daudziem pastkastīšu īpašniekiem uz pastkastītēm nav norādīts numurs vai mājas vārds. Daudziem pastkastītes nav vispār. Tādēļ pasta sūtījumu piegādāšana ir apgrūtināta. Kas par tām ir atbildīgs? Tikai pats mājas, dzīvokļa īpašnieks vai īrnieks. Katrai adresei attiecīgi ir nepieciešama sava pastkastīte, tas nekas, ja neabonējat presi, bet kāda vēstule jau allaž iegulst jūsu pastkastē.

Pastam” ir jāapkalpo daudzdzīvokļu māju pastkastītes, kas ir novietotas 1. stāva kāpņutelpā. Ja daudzdzīvokļu mājas 1. stāvā pastkastītes novietot nav iespējams, tās var izvietot 2. stāva kāpņutelpā. Uz katras pastkastītes ir jābūt norādītam labi saskatāmam dzīvokļa numuram vai juridiskās personas nosaukumam.

Pie privātmājām „Latvijas Pastam” ir jāapkalpo pastkastītes, kas ir piestiprinātas pie mājas, ja māja atrodas ne tālāk kā 5 metrus no ielas, vai ārpusē pie žoga. Pie privātmājas novietotajai pastkastītei ir jābūt pieejamai pastniekam jebkurā laikā, un uz tās ir jānorāda labi salasāms mājas numurs, mājas nosaukums vai mājas īpašnieka uzvārds. Ja adresē ir reģistrēts uzņēmums arī tā nosaukumam ir jābūt uz pastkastītes uzrakstītam.

VAS „Latvijas Pasts” datubāzē ir reģistrēts vairāk nekā 1 miljons adrešu, no kurām gandrīz 52 000 nav uzstādītas pastkastītes. Kvalitatīvu piegādi nav iespējams nodrošināt arī tad, ja pastkastītes ir bojātas, salauztas, nav attiecīgi numurētas, nav slēdzamas un ir brīvi pieejamas nepiederošām personām. Šādas pastkastītes ir gan daudzdzīvokļu māju kāpņutelpās, gan arī pie privātmājām un viensētām.

Pamatojoties uz 2013. gada 30. jūlija Ministru kabineta (MK) noteikumiem Nr. 463 „Noteikumi par pasta pakalpojumu sniegšanas vietu, pasta tikla piekļuves punktu, pastkastīšu punktu un pastkastīšu ierīkošanu, izvietojumu un noformēšanu, kā arī pārrobežu pasta sūtījumu apstrādes vietu ierīkošanu”, „Latvijas

Pie viensētām un privātmājām, kas atrodas ārpus apdzīvotas vietas centra un tālāk par 20 metriem no tuvākā valsts vai pašvaldības autoceļa (ielas), ar kuru savienots tās pievedceļš, „Latvijas Pastam” ir jāapkalpo pastkastītes, kas ir novietotas ne tālāk kā 10 metru no tuvākā valsts vai pašvaldības autoceļa, ar kuru ir savienots tās pievedceļš.

MK noteikumu trešajā daļā ir pare-

dzēts, ka pastkastītei ir jāatbilst noteiktiem standartiem: tā jāierīko tā, lai būtu viegli aizsniegt augšējo malu, kurai jābūt ne augstāk kā 165 cm no grīdas (zemes); pastkastītes izmēram un pastkastītes atvērums izmēram jābūt tādām, lai tajā varētu ievietot vienkāršas vēstules A4 formātā.

Vēl attiecībā uz pastkastītes ierīkošanas prasībām ir noteikts, ka tām ir jābūt izgatavotām no izturīga materiāla. Ja pastkastīti izvietoj ārpus ēkas, tai ir jābūt aizsargātai no nokrišņiem, kas var bojāt pasta sūtījumus.

Neesoša vai bojāta pastkastīte sagādās raizes ne vien sūtījuma saņēmējam, bet arī sūtītājam, jo pastnieks ievēros savus darba pienākumus un nemēģinās meklēt adresātu kā citādi, bet nogādās sūtījumu atpakaļ pastā. Pasta likuma 13.2 panta pirmās daļas 5. punktā ir noteikts, ka pasta sūtījumu uzskata par neizsniegtu, ja nav iespējams to izsniegt adresātam šādu iemeslu dēļ: pastkastīte nav uzstādīta, ir bojāta, nav identificējama vai nav pieejama.

Pievērsīsim pastkastītēm lielāku uzmanību, jo nevienam nebūs patīkami, ja viņam adresēts sūtījums pazudis vai nokļūš cita cilvēka rokās.

Dace Kalniņa

Smēķēšana bērna klātbūtnē ar likumu tiek pielīdzināta vardarbībai

Viena cigarete satur 7000 toksisku vielu, no kurām 70 ir kancerogēnas. No cigarešu dūmu kaitīgās ietekmes nav pasargāti pasīvie smēķētāji, tajā skaitā arī mazi bērni. No 2013. gada Bērnu tiesību aizsardzības likumā noteikts, ka vardarbība pret bērnu ir ne tikai fiziska un emocionāla viņa ietekmēšana, bet arī bērna pakļaušana nelabvēlīgām ārējām ietekmēm, tajā skaitā tabakas dūmiem.

Jebkuram bērnam pasīva smēķēšana ir ārkārtīgi kaitīga – viņi biežāk slimo ar dažādām dziļo elpceļu slimībām un vidusausis iekaisumu.

Renāte Snipe skaidro, ka ir pierādīts, ka, ja māmiņa grūtniecības laikā smēķē vai tiek pakļauta pasīvajai smēķēšanai, tad bērni dzimst ar mazāku svaru, ir daudz augstāks risks, ka bērniņš dzims priekšlaicīgi un šo māmiņu bērniem ir daudz lielāks pēkšņās nāves risks. Tieši tas pats stāsts ir par zīdaiņiem, kur ģimenē kāds smēķē.

Jāapzinās, ka smēķētāja izelpa ir toksiska.

No 2013. gada pieņemti grozījumi

Bērnu tiesību aizsardzības likumā, kas nosaka, ka vardarbība pret bērnu ir ne tikai fiziska un emocionāla viņa ietekmēšana, bet arī bērna pakļaušana nelabvēlīgām ārējām ietekmēm, tajā skaitā tabakas dūmiem.

Likums paredz, ka pašlaik smēķētāji nedrīkst smēķēt nevienā tādā publiskā vietā, kur pret to iebilst apkārtējie.

Proti, uz ielas smēķēt nav aizliegts, bet tiklīdz pret to iebilst apkārtējie, ir jā-

dodas tālāk no viņiem vai jānodzēš cigarete.

Tāpat jāpiebilst, ka ir vairākas vietas, kurās nedrīkst smēķēt neatkarīgi no tā, vai apkārtējie piekrit vai nepiekrit, – parki, skvēri, oficiālās peldvietas, sabiedriskā transporta pieturvietu nojumes, sporta pasākumi un koncerti (izņemot speciālas smēķēšanas zonas), kā arī kafejnicās, restorānos un citās ēdināšanas iestādēs (izņemot āra terases, kurās ir speciāli ierādītas vietas smēķēšanai).

Par smēķēšanu bērna klātbūtnē ir paredzēts arī administratīvais sods. Saskaņā ar Latvijas Adminis-

tratīvo pārkāpumu kodeksa 172.2 pantu par fizisku vai emocionālu vardarbību pret bērnu – izsaka brīdinājumu vai **uzliek naudas sodu līdz septiņdesmit euro**. Par tādām pašām darbībām, ja tās izdarītas atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas vai tās izdarījušais valsts vai pašvaldību institūciju amatpersonas vai darbinieki, – **uzliek naudas sodu no trīsdesmit pieciem līdz divsimt desmit euro**.

Materiāli no apollo.lv

Kabata

Degumnieku pamatskolas avīze

Maijs/ 2018(21)

Sveiks, Lasītāj!

Šeit mēs atnācām sen ,vēji lapas kad dzen, taču sirds varbūt šķiroties jūt ,cik dārgi viens otram mēs bijām...

Ir paskrējis vēl viens plaukstošs mācību gads . Ražas svētkus svinam rudenī, kad zemnieki novākuši laukus, bet skolā ražas laiks ir pavasarī, kad skolēni parāda savas zināšanas gala pārbaudījumos.

Klau , uzspēlējam spēli? Iedomājies savu labāko draugu. Iedomājies? Tagad klusi pie sevis padomā kāpēc viņš tev ir labākais draugs. Bet tagad, atbildiet, vai kāds labākā drauga īpašību sarakstā ierakstīja īpašību, piemēram, viņam uz liecības matemātikā bija 10? Es domāju, ka neviens. Nu re, tātad, ja tev kādā priekšmetā neveicās tas taču nenosaka tavu vērtību kā cilvēkam. Esam vērtības ar savām īpašībām ,centību. Atzīmes , protams, nav mazsvarīgas, bet reizēm tās ir nomaļāk liekamas.

Ir beidzies mācību gads, priecājamies, baudām vasaru! Septembrī sāksies nākamais ar visām jaunajām iespējām un neveiksmēm. Un arī ar jaunu „Kabatas” redaktoru. Paliēc sveika „Kabatiņa” , es kādu brīdi varēju meklēt tevī savas pērles, ko paņemt līdzī un sildīties. Raibi mums te gāja, tā kā vienā lielā rūķa priekšauta kabatā, kur netrūkst ne piparkūku, ne pasaku, ne izdomas un brīnumu. Kabatā nu būs brīva vieta citiem darboņiem. Lai jums veicās to piepildīt ar labām lietām!

Linda

*Pēdējais skolas zvans – tā ir ieskaņa vasaras dziesmai,
Pēdējais skolas zvans – tas ir dzeguzes kūkojiens balti zaļganā birzī,
Tā ir cīruļa balss pār rudzu zelmeņiem,
Tie ir skolas zēnu un meiteņu smieklī līdz saulei.*

Kad pie zilā padebeša mirdzēja siltais maija saules stars, kad ziedu sveces vēra kastaņas, kad spilgti zaļo koku galotnēs vīterojā putni, kad ceriņziedu smarža ikvienu saldi reibināja un ķiršzari atplauka koši baltā, neviltotā smaidā, kad dzeguze kūkoja katram savu laimi – Degumnieku pamatskolā izskanēja 9. klases Zvaniņa svētki. 18. maija rītā pamatskolas pagalmā 9. klases skolēnus uz pēdējo mācību stundu aicināja skolas zvans. Pati daba arī torīt lutināja mūsu nākamos absolventus ar skaistu un saulainu laiku, kas visus – skolēnus, vecākus, skolotājus – mudināja nākotnē raudzīties ar gaišām un saulainām cerībām.

Jau saspirgtais eksāmenu laiks aiz muguras. Vēl mirklis un tad mūsu devītie: Sanija Juste, Linda Kalniņa, Megija Elena Litke, Jānis Toms Litke, Rolands Slaviks, Mārtiņš Šķēls un Kaspars Stalīdzāns posīsies savam izlaiduma valsim.

Mēs vēlam :

*Esi tu uguns, spīdi!
Staro gaismu no sevis!
Esi tu puķe, ziedi!
Bite lai nāk pie tevis.
Bet, ja tu esi straume,
sargies, lai neizžūsti!
Liela esi vai maza,
Galvenais – lai tu plūsti!*

9.KLASES IZLAIDUMS
15.JŪNIJĀ PLKST 19.00
DEGUMNIEKU PAMATSKOLAS AKTU ZĀLĒ
Laipni lūdzam!

Intervju ar absolventiem lasi nākamajās lappusēs.

Skolu stāsti!

Tuvojoties Latvijas Simtgadei, skolas avīzē publicēsim skolotāju, skolas darbinieku, vecāku un vecvecāku skolu atmiņu stāstus. Ir lietas un cilvēki, kas mūs stiprina, kas mūs iedvesmo un, kas mūs virza uz priekšu. Var būt tieši pirmā skola, pirmā audzinātāja vai kāda īpaša skolotāja ir bijis iedvesmas avots un cēlonis šodien sasniegtajam un paveiktajam.

Avīzes veidotāji aicina kavēties atmiņās, pastāstīt par to mūsdienu skolēniem.

Šoreiz atmiņās kavēsies Linda Lauva un Gunta Gabranova.

Mīliet un cieniet savus skolotājus

Es mācības uzsāku Lubānas vidusskolā 1978.gadā, bet skolu absolvēju 1989.gadā. 1.-3.klasē mana audzinātāja bija matemātikas skolotāja Anna Vaska. No 4.-8.klasei mana audzinātāja bija latviešu valodas un literatūras skolotāja Arta Zuimača, kura bija ļoti stingra. Viņa ielika visus pamatus dzīvei un latviešu valodai. Klasē bijām ap 20 skolēniem, katram bija stingri pienākumi. Es biju atbildīga par katra skolēna sekmēm — biju klases "mācību pārzine", kas darbojas ar klases žurnāliem un atziņu ierakstiem dienasgrāmatās katram bērnam. Vienādi prasīgi skolotāji izturējās gan pret zēniem, gan meitenēm. Skolā bija daudz skolēnu un līdz ar to bija A un B klases. Es visu laiku biju A klasē (sportistu klasē). Klasē dežūrējām pa divi, klasi mazgāja arī zēni. Apkopējas uzko-pa tikai tualetes un vestibulus. Skolā bija arī internāts, tikai skolas vecajā ēkā, citā Lubānas vietā. Tur ilgu laiku pēc tam bija Mākslas skola.

Pamatskolā man radās interese par vācu valodu, ko man ļoti labi mācīja skolotāja Alvīne Ostašova. Jau skolā zināju, ka būšu vācu valodas skolotāja. Ošupes pamatskolā es nomācīju šo svešvalodu no 1995.-1999.gadam.

Vidusskolā no 9.-11. klasei mans audzinātājs bija Gunārs Lasis — zīmēšanas un rasēšanas skolotājs. Daudzi skolēni viņu atceras ar labu prātu, jo viņam piemita liela diplomātija un humora izjūta. 1989.gads bija pēdējais, kad pēdējā vidusskolas klase bija vienpadsmitā, pēc tam jau divpadsmitā bija pēdējā. Ar labu vārdu varu pieminēt skolotāju Ansi Deksnī, kurš mācīja fizikultūru un militāro mācību, ar visu ieroču izjaukšanu un salikšanu.

Skolas laikā mugurā vilkām melnu vai zilu, tāda bija forma. Vienīgais, kas bija obligāts — pionieru trijstūra kaklautiņš un pēc tam komjauniešu nozīmīte. Komunistiskā audzināšana palikusi stingri manās saknēs, to tik ātri izdzēst nevar. Atceros pionieru laikā konkursu uz nometni "Artekā", kur balsojām un izvirzījām skolēnus.

Man skolā ļoti garšoja aknu mērce un gaļas ēdieni. Zupas dienās biešu zupa un kakao ķīselis man negaršoja. Pēc 1. stundas, no centra ar zirgu, Mērija Zālīte veda bulciņas un kliņģerus. Skolā deva vienu glāzi piena. To visi bērni ēda. Par kliņģeriem bērniem bija jāmaksā.

Obligātos skolas pasākumus apmeklēju un tajos piedalījos. Skolotāja A. Zuimača rīkoja dažādas aģitbrigādes un skates. Daudz bija jāmacās no galvas. Skolā deju sarīkojuma dejas un dziedāju korī. Balles skolas laikā neapmeklēju un vēl pa vakariem apkārt nestaigāju. Braucām ekskursijās, gājām pārgājienos. Vasarā obligāti strādājām stādu dārzā "Podiņi" vai biešu laukā. Bija jāravē arī 10dienas skolas izmēģinājuma lauciņā.

Toreiz skolā datoru nebija un tos neesmu arī apguvusi. Skolā nebija skolas dežuranta pie durvīm, jo nebija tādas nepieciešamības. Dežūrēja nedēļas dežurskolotājs.

No 1991.-1995.gadam mācījos augstskolā, gāja diezgan grūtu, jo prasības bija citādākas nekā Lubānā. Lielākā daļa manu klases un kura skolotāju ir miruši, tādēļ mans vēlējums būtu: „Mīliet un cieniet savus skolotājus un pasniedzējus... jo dzīve paiet ļoti ātri...”

Maijas Haides Lauvas mamma Linda Lauva

Katram laikam ir kaut kas savs.

Mācījos Rūjienas vsk. Klasē bijām kādi 30. Zēni, protams, bija mazākumā, kādi 10. Tā kā bijām mūzikas novirziena klase, katrs mācījās spēlēt kādu instrumentu. Es spēlēju akordeonu. Ar pulciņiem īpaši neaizrāvos. Ja nu vienīgi angļu valodas pulciņš. Dziedāšana korī bija obligāta. Līdz kādai 6.kl. mācīja arī balles dejas. Tā arī bija obligāta mācību stunda. Runājot par akordeona spēli, sākumklasēs man patika spēlēt. Pienāca gadi 13-14, tad instruments vairs nebija prātā. Laidos no akordeona stundām uz to ātrāko. Vienreiz aiz dūsmām gandrīz aizmetu pa gaisu, jo cienītāja skolotāja aiz savām dūsmām ieklupa manos matos. Kuram normālam skolniekam kaut kas tāds šajā vecumā interesē? Ja bijām sagrēkojušies, par sodu saņēmām darbiņu — pucēt pušaminstrumentus, kamēr tie spīd.

Visu skolas laiku skolēnu formas bija obligātas. Meitenēm kleitas ar baltām aprocītēm un apkaklītēm. Pirmajās klasēs bija vēl balti priekšautiņi. Kad uzņēma pionieros, tad vēl bija jānēsā sarkanais kaklautiņš. Kurš gan vecākās klasēs bieži tika ieņurcīts kabatā. Auskarus un citas rotas nedrīkstēja nēsāt. Kaut gan pati jau 13 gados izdūru ausis caurumus, protams, bez mammas ziņas, un tad tādus mazus auskariņus liku ausīs. Nu skolotāja viņus lika ņemt ārā, un tā mēs karojām.

Manā laikā jāmacās bija arī sestdien. Reiz kad negribējām mācīties visa klase izkāpām pa 1.stāva logu un aizlaidāmies no stundām. Pēc tam bija "kafija pie direktora".

Man liekas, ka skolēnam tiesības tajā laikā nebija nekādas. Vismaz man tā likās. Bija jābūt rātnam, paklausīgam, bez iegribām, izpildošam skolēnam. Klases uzkopām paši. Slaucījām un mazgājām, līmējām logus, lai ziemā gar tiem aukstums nepūš. Bija jāstrādā skolas virtuvē, jāklāj galdi, jādežūrē skolā pie zvana pogas. Tas gan bija pats labākais, jo nebija jāiet uz stundām.

Rudenī parasti bija jābrauc uz kādu kolhozu palīdzēt novākt ražu. Tas bija kā likums. Visbriesmīgākā man likās linu vākšana. Viss slapjš un drēgns. Brrrr. Vasarā bija skolas lauciņu darbi un bezgala garās biešu vagas.

Pasākumi kā jau katrā skolā. Visādi atskaites koncerti. Ierindas skate mūsu laikā bija viens foršs pasākums. Visi trenējās soļošanā ar lielu azartu. Parasti mana klase bija vislabāk iedresēta un ar labākajiem panākumiem. Bija arī aerobikas sacensības, kurās piedalījās visas klases un visi skolnieki bez izņēmuma. Ziemā bija slēpošanas sacensības. Tā kā skola slēpes neizsniedza, tad bija pašiem savas jāstiepj no mājas kā vien varēji. Nu tad iedomājieties, kā tādi maz 7,8,9gadīgi pintiņi kilometrus divus, nes no savas mājas slēpes. Kādreiz jau vecāki savas atvases tā nevinināja uz skolu kā tagad. Palaida lai tik soļo pats.

Vislabākās atmiņas ir par skolēnu dziesmu svētkiem. Vienīgi uz kuriem esmu bijusi. Mācījos 7.vai 8.klasē. Tas bija kaut kas tiešām feins. Pat savus klasesbiedrus varēja iepazīt no cita skatu punkta. Un izrādījās, ka viņi var būt vēl labāki nekā likās.

Domāju, ka šodien skolā mācīties ir interesantāk. Vairāk iespēju. Kaut gan katram laikam ir kaut kas savs.

Rūdolfa Iesaliņa mamma Gunta Gabranova

ABSOLVENTIEM PA PĒDĀM...(TURPINĀJUMS)

LĪGA KOLOTIKOVA (OZOLIŅA)

2002./2003.m.g. absolvente

Sākšu ar to, ka Degumnieku pamatskola ielika pamatu manai personībai – radošumu, pārliecību un entuziasmu nekad nepadoties. Šis trīs īpašības ir bijušas mans virzītājspēks arī tālāk. Absolvējot Degumnieku pamatskolu, iestājos Alfrēda Kalniņa Cēsu mūzikas vidusskolas vokālajā nodaļā. Tiesa, tikai ar otro reizi, bet šeit atkal darbojās “nekad nepadodies” mehānisms.

Ja līdz šim man bija sajūta, ka esmu dzimusi mūzikai, tad šī skola ļoti izmainīja manus mērķus, vēlmes un nākotnes redzējumu. Ļoti ātri es apvēru, ka muzikālā pasaule nav mans ceļš, tomēr padoties un atstāt kaut ko pusratā es neprotu. Skolu pabeidzu, tikai nu jau ar jaunu mērķi – lai vai kur un kā, bet tālāk studēšu literatūru. Atradu Latvijas Universitātē programmu “Latviešu valodas un literatūras skolotājs”, nosmēju ģimenei, ka šī skolotāju līnija no paaudzes paaudzē mūsu dzimtā laikam nekad nebeigsies, un iestājos. Šo lēmumu es tā arī neesmu nožēlojusi. Tiku gan pie saviem literatūras semināriem, gan apguvu skolotāja profesiju. Paralēli augstskolai piestrādāju par žurnālisti “Egmont Latvija” un izdevniecībā “Lilit”, kur lieti noderēja studijās apgūtās zināšanas.

Pēc augstskolas beigšanas mēs ar vīru sapratām – pietiks mācīties, vajag izveidot kaut ko savu. Mēs pamatīgi un ilgi veidojām koncepciju savam mērķim – reklāmas aģentūrai. Un ja es par kaut ko varētu sev uzsist pa plecu un uzslavēt, tad tā būtu firmas atvēršana. Tas ļoti vienkārši skan, bet patiesībā tās bija negulētas naktis, shēmošana, analizēšana, tirgus izpēte utt. Es smejos, ka “First Design Studio” ir mūsu otrais bērns. Tikpat ļoti lolots, mīlēts un “iznēsāts” kā īstais.

Šobrīd vēl arvien aktīvi darbojos firmā, kas sevi jau ir pierādījusi arī ārzemju tirgū un nepārtraukti attīstās. Ir daudz paveikts, bet vēl arvien ir daudz mērķu, uz ko tiekties.

Pačukstēšu, ka augstskolas papīru arī neesmu nometusi dziļākajā plauktā. Man vēl ir šādi tādi mērķi arī izglītības jomā, bet... pirms laika taču nedrīkst stāstīt!:)

IEVA PLIČA

2011./2012..m.g absolvente

Pēc pamatskolas mācījos Jēkabpils Agrobiznesa koledžā par grāmatvedi. Olimpiādēs nepiedalījos. Bija daži starpskolu konkursi, bet diemžēl nosaukumi nav galvā palikuši. Šo skolu pabeidzot saņēmu koledžas Goda Zīmi, kas tiek izsniegta par labām atzīmēm un aktīvu piedalīšanos skolas dzīvē.

Un par tagadni - tūlīt noslēgsies otrais gads Latvijas Universitātes Biznesa, vadības un ekonomikas fakultātē. Turpinu mācīties par grāmatvedi, ar mērķi, iegūt profesionālo bakalaura grādu Grāmatvedībā, analizē un auditā. Paralēli studijām arī strādāju par grāmatvedi.

dizaina vidusskolā, reklāmas dizaina programmā. Straujiem soļiem tuvojas noslēgumam 2.kurss. Laiks paskrējis nemanot, šķiet, pavisam nesen mana ikdienu ritēja pamatskolā, bet nu jau divus gadus raitā tempā esmu pavadījusi ikdienu Rēzeknē.

Es mācos skolā, kurā studentiem ir ļoti daudz praktisko darbu un maz brīvā laika. Dažkārt darbus veicu par līdz rīta gaismai. Paralēli mācībām, esmu piedalījies vairākos literārajos konkursos, iegūstot atzinības. Esmu uzstājies ar lasījumu Likteņdārzā. Piedalījos ANO modelēšanas spēlē, kas ir starptautisks attīstības sadarbības projekts, kura mērķis ir ieinteresēt un iesaistīt jauniešus debatēs un diskusijās par cilvēces attīstībai nozīmīgiem jautājumiem. To organizē UNESCO Latvijas Nacionālā komisija un UNESCO Igaunijas Nacionālā komisija sadarbībā ar jauniešu organizāciju “Sabiedrības iniciatīvu institūts” (Society Initiatives Institute, Ukraina). Piedalījāties lekcijās, kur iepazīnāties ar UNESCO pasaules un Latvijas kultūras un dabas mantojuma saraksta veidošanas nosacījumiem un iekļautajiem objektiem. Piedalījos diskusijās Zviedrijas vēstniecībā, prezentēju skolu.

Paralēli mācībām, apmeklēju foto nodarbības Austrumlatvijas radošo pakalpojumu centrā Zeimuls, kur esmu piedalījies arī foto izstādēs un manas fotogrāfijas ir novērtētas un atzītas. Esmu paguvusi izveidot nelielas reklāmas firmām.

Ar prieku un siltām sajūtām vienmēr atgriezšos savā pirmajā skolā.

JURIS ĶEVERIS

2008./2009.m.g. absolvents

Pēc Degumnieku pamatskolas beigšanas savas gaitas turpināju Lubānas vidusskolā, kur tika pavadīti 3 jautri un prieka pilni gadi! Pēc vidusskolas absolvēšanas vēlējos saistīt savu nākotni ar sportu, tāpēc turpinājumā izvēlējos studijas Latvijas sporta pedagogijas akadēmijā. Izvēlējos volejbola trenera un pedagoga specialitāti, bet pēc 2 gadiem sapratu, ka sportot pašam ir pavisam savādāk, nekā būt trenerim/skolotājam un, ka šis nav mans lauciņš! Tāpēc pārtraucu studijas un uzsāku darba gaitas! Taču sportošana ir tepat blakus, jo nu jau trešo sezonu ar FK Lubāna/Degumnieki spēlējam futbolu Latvijas 2.līgā ZA reģionā! Tas īsumā arī viss, laiks rādīs, kas sagaida nākotnē!

RĪČARDS STRODS

2013./2014.m.g. absolvents

Pēc Degumnieku pamatskolas beigšanas, es aizgāju mācīties uz Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolu. Sāku trenēties volejbolā, treniņu bija daudz, nedēļā 4 līdz 5 treniņi. Ar laiku sevi pierādīju un tiku spēlēt Madonas vīriešu izlases 2.līgā. Sāku spēlēt arī Ļaudonas pagasta komandā. 2015. gadā ar skolas komandu braucām uz Rīgu sacensībās un izcīnījām 1.vietu "Pūre" sacensībās. Lielākoties, jāpateicas trenerim Guntim Lazdam, ka trenēja un sagatavoja mūs. Paralēli trenējos un spēlēju futbolu vairākās komandās. Spēlēju futbolu komandā "Lubāna" otrajā līgā.

Pēc vidusskolas aizgāju mācīties uz Daugavpils Universitāti par sporta skolotāju un treneri. Pirmais gads jau būs beidzies un esmu apmierināts ar saviem sasniegumiem. Daugavpilī spēlēju pārsvarā futbolu, šajā gadā ar skolas komandu bijām Rīgā uz futbola Universiādi un lielā konkurencē izcīnījām 3 vietu. Pa vasaru ar Degumnieku futbola komandu piedalāmies pagasta svētkos un sporta spēlēs. Pēdējos 4 gados esmu izcīnījis vairāk kā 30 medaļas.

VENDIJA STRODE

2015./2016.m.g. absolvente

Pēc Degumnieku skoliņas absolvēšanas, es devos turpināt mācības Rēzeknes mākslas un

devos turpināt mācības Rēzeknes mākslas un

5. un 6. klases ceļš uz ZZ Čempionāta finālu

ZZ Čempionāts ir Latvijas skolēnu sporta un prāta spēles, draudzīga sāncensība radošos uzdevumos un netradicionālos sporta veidos starp skolēnu komandām 1. līdz 4. un 5. līdz 12. klašu grupās. Mērķis - veicināt savstarpēju cieņu, iecietību un draudzību Latvijas skolēnu vidū, popularizēt aktīvu, radošu un gudru dzīvesveidu jauniešu vidū.

Pasākuma galvenie organizatori un iedvesmotāji ir SIA "Tele 2" un zīmols "Zelta Zivtiņa".

Šogad ZZ Čempionāts notika jau divpadsmito reizi! ZZ Čempionāts jau tradicionāli ir kļuvis par vienu no gada gaidītākajiem skolēnu notikumiem, ar kuru 2018. gadā apmeklētības ziņā varēs sacensties tikai Dziesmu un deju svētki.

ZZ Čempionāta dalībnieki šogad tika pārsteigti ar Pusfināla posma koncepciju. Tas bija digitāls un ļāva lielākam klašu skaitam pārvarēt mājasdarba izpildes posmu. Digitālais Pusfināls norisinājās viena mēneša garumā, paredzot uzdevumu saņemšanu interneta vidē. Taču visi uzdevumi nebija jāpilda digitāli. Pusfinālistiem bija jādarbojas arī fiziski, digitāli iesūtot uzdevuma izpildes rezultātus.

Lai 5. un 6. klases komanda tiktu tuvāk finālam bija jāviec dažādi uzdevumi - izdomāt jaunu, interesantu klases rekordu ZZ Čempionāta garā un uzrakstīt nelielu aprakstu par to, kāpēc izvēlējāties tieši tādu rekordu, īstenojot rekordu dzīvē un iemūžināt to foto vai video formātā (līdz 20 sek), digitālais mēmais šovs, foto galerija- klases ceļš uz pusfinālu (ar ko mēs lepojamies, ko mēs ņemtu līdzī uz ZZ čempionāta finālu, mūsu atbalstītāji, kā pārsteigtu skolotāju, komandas karogs), FIZMIX eksperiments.

Fināls 5.-6. klašu komandām notika 24. maijā Ropažu novada Sporta kompleksa "333" trasē, kurā klasēm bija sagatavoti aizraujoši uzdevumi - 8 aktivitāšu zonas. 1. meža orientēšanās - komanda patstāvīgi apmeklēja kontrolpunktus meža zonā, izmantojot LOQuiz apliāciju, katrā kontrolpunktā atbildēja uz jautājumiem; 2. TELE2 SUPERGAIZIŅŠ - bija jākāpj pa alpīnistu sienu; 3. SEB sasmeltā NIAGĀRA - komandai jāsavāc ar diviem ūdens necauraidīgiem "palagiem" pēc iespējas lielāku ūdens daudzumu no 10 baloniem; 4. Samsung karstais asfalts - kapteinim ar kartingu jāviec trase, komandai - bagija pārvietošana, komandas augstākais lēciens; 5. Elektrolabirints - komandai bija jāpārvieto ripas uz platformas cauri elektrolabirintam pēc iespējas īsākā laika posmā, ievērojot noteikumus; 6. ZZ slapjie airi - uzdevumi uz ūdens, 7. AHHA Kājkartings - komandas dalībnieki pēc kārtas bija jāskrien pa platformu - skrejceļu, lai ražotu kartingam "degvielu" (vērtējumā - nobraukto apļu skaits), 8. ZZČ BUMBODROMS - bumbas ar kaķenes palīdzību jātrāpa pāri tīklam un 6 dalībniekiem ar divieli jānoķer un jātrāpa tornī.

Vislabākie rezultāti mums bija "ZZ slapjie airi", "AHHA Kājkartings", "Elektrolabirints" aktivitātēs. Saņēmām apliecinājumu par īsta komandas gara parādīšanu ZZ ČEMPIONĀTĀ.

PALDIES sakām 6. klasei un sk. Sarmītei par to, ka bijāt ar mums, PIG "Sauleszaķēni" par jūsu atbalstu, direktorei Daigai un sk. Unai par tērpiem un atribūtiem :)!!

5. klase un sk. Zita Juste

Karjeras atbalsts vispārējās un profesionālās izglītības iestādēs Projekts Nr.8.3.5.0/16/I/001

VISS DZĪVĒ NODERĒS

Triju skolu: Barkavas, Dzelzavas un Degumnieku sadarbība karjeras izglītībā turpinās.

Barkavas pamatskolā 22.02 notika „multen-kulten „pasākums. Visu skolu 1-5. klašu skolēni iepazīs ar multiplikācijas veidošanu saistītās profesijas. Paši veidoja savu multiplikāciju.

21.03. 5.-7. klašu skolēniem bija iespēja iepazīties un tikties ar dažādu profesiju pārstāvjiem pasākumā „Profesiju rēbuss” Madonā. 19.04. 7.-9. klašu apmeklēja pasākumu „Karjeras dienu bums”, kurā uzzināja par apgūstamajām profesijām Jēkabpils Agrobiznesa koledžas Barkavas struktūrvienībā.

22.05. Dzelzavas pamatskola devās apgūt Valmieras novadu, gūt pieredzi par lauku tūrisma veidošanas biznesa iespējām pasākumā: „Tavs- mans mazais bizness”

Mācību gada noslēgumā Degumnieku un Barkavas pamatskolu skolēni piedalījās KAP „Es piederu Madonas novadam”. Skolēni

Madonas novadpētniecības muzejā iepazīs restauratora, mākslinieka, ģida, vēsturnieka, dizainera profesijas. Tāpat arī tika iesaistīti grāmatas restaurēšanas procesā. Apmeklēja zemnieku saimniecībā „mārites 55”, kurā tiek audzēta un gatavota zāļu tēja. Saimniece pastāstīja par savas karjeras izvēli un kāds bija izglītības ceļš.

4.06. Degumnieku pamatskolas 1.-7. Klašu skolēni apmeklēja Skrīveru saldumu ražotni, piedalījās praktiskajā darbnīcā, iepazīs ar šeit iesaistītajām profesijām, atbildēja uz jautājumiem.

Pēc skolēnu aptaujas rezultātiem, sapratu, ka skolēniem interesē karjeras atbalsta pasākumi un viņi labprāt iesaistās.

Jauku vasaru!

Karjeras izglītības pedagogs Barkavas, Degumnieku un Dzelzavas pamatskolās
Ināra Kiukucāne.

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Sociālais
fonds

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Plaviņu HES apmeklējums

Nodarbība Skrīveru saldumu darbnīcā

Cālēni sagaida vasaru!

Mēs katru dienu ar prieku ķērām un durvis uz pasauli kopā vajā vērām!
 Skolas Popielā savu deju gatavojām, un ziniat, pat uzvarējām!
 Kas tad bij' par gaviļēšanu un prieku!
 Par godu tam, apēdām saldējumu, kā nieku!
 Dzejoļus skaitījām, dziesmiņas dziedājām,
 Savas ģimenes ciemos gaidījām un mīļi, jo mīļi apsveicām.
 Pikniku ārā izbaudījām, skolas pagalmu ar krītiņiem sazīmējām!
 Noskaidrojām - kā zālītē kut basas pēdas un, ka saulīte var aizdzīt prom bēdas.
 Tā pagājis mūsu laiks, tik bezgala mīļš un maigs...
 Tiksimies atkal jau rudenī – košajā septembrī!

Vēlamies sveikt mūsu, nu jau lielos cālīšus, kuri septembrī uzsāks savas bērnudārza gaitas

'Sauleszaķēnu' grupiņā:

Alise Laima Belova, Džeimss Jānis Zeps un Jēkabs Mālnieks!

Lai Jums veicas, mīļie draugi, un ienāciet kādreiz pie mums ciemos!

Audzinātāja Indira Baltā

MUMS IR VISSIRSŅĪGĀKIE, VISSAULAINĀKIE, VISJAUTRĀKIE UN DRAUDZĪGĀKIE DRAUGI – "SAULESZAĶĒNI"!

Vai Jūs, vecāki, atcerieties? Viss reiz sākās ar mīlestību, kad pirms 7 gadiem visu galvās risinājās doma—kas būs, puisītis vai meitenīte?

Jūs varat būt laimīgi, ka tieši viņi jūs izvēlējās par saviem vecākiem.

Tad notika brīnums—apaļi kā pipari, mazi kā ķipari, sāka tipināt mazie bērņeļi, mammai un tētiem pie rokas pieķērušies. Tā jūs nokļūvat pie mums. Nemanot ir pagājis mūsu kopā būšanas laiks un jūs esat gatavi doties uz skolu.

MĪLESTĪBA, KO JŪS IZSTAROJIET DOD SPĒKU, IEDVESMU, SAPŅUS UN VĒLĒŠANOS NEAPSTĀTĪES PIE SASNIEGTĀ. PALDIES, PAR SAULI SIRDĪ, PAR ZIEDIEM, APSVEIKUMIEM, SMS UN KOPĀ BŪŠANU IKDIENĀ UN SVĒTKU DIENĀS! JŪS ESAT VIENREIZĒJI UN NEATKĀRTOJAMI. MĒS JŪS MĪLAM! GAN BĒRNIEM, GAN VECĀKIEM NOVĒLAM VASARĀ SMELTIES: SAULES KARSTUMU, ZIEDA SKAISTUMU, OGU SULĪGUMU, SIENĀŽA DZIESMU, LAI RUDENS DRĒGNAJOS UN ZIEMAS AUKSTAJOS VAKAROS, SMELTOS SPĒKU NO ATMIŅĀM PAR VASARU!

Uz 1.klasi 2018./2019.mācību gadā dosies:

Madara Mālniece

Luīze Maija Gornava

Rēzija Bormane

Denīze Bormane

Heilija Putniņa

Keita Evelone Sniedze

Tīna Peka

Toms Benedikts Čevers

Reinis Dreimanis

Ronalds Sebastians Radziņš

Mārtiņš Mālnieks

Jēkabs Šķēls

*Audzinātājas Līga Grāvere un
 Baiba Smeltere*

Lielais absolventu stāsts

Ar ko atminā Tev paliks šī skola?

KASPARS: Ar draugiem un ar to, ka šī bija mana pirmā skola.

MEGIJA: Ar foršajiem skolotājiem, draugiem un, protams, laiku, ko pavadīju ar viņiem.

LINDA: Ar piedzīvojumiem, skolas pasākumiem, pirmajiem deju soļiem, pirmo skatuves pieredzi.

JĀNIS: Ar draugiem, interesantiem pasākumiem, pieredzi dažādos konkursos.

SANIJA: Noteikti ar maniem pirmajiem draugiem, ar garšīgajām skolas pusdienām un atsaucīgajiem skolotājiem!

MĀRTIŅŠ: Ar skolas daudzajiem pasākumiem.

ROLANDS: Ar interesantiem pasākumiem un klasi.

Kā Tev skolā pietrūka?

KASPARS: viss bija labi.

MEGIJA: viss bija, nekā netrūka.

LINDA: Laika. Tas laikam ir visas pasaules deficīta prece.

JĀNIS: nekā.

SANIJA: Vairāk skolēnu ,lai būtu interesantāk un jautrāk.

MĀRTIŅŠ: Viss bija labi.

ROLANDS: Sporta stundu garums.

Ko no šīs skolas gribētu panemt uz nākamajām skolām?

KASPARS: Zināšanas.

MEGIJA: Protams, ka savus brīnišķīgos klasesbiedrus!

LINDA: Ielikt kabatā mūsu „Kabatiņu”

JĀNIS: Savu klasi.

SANIJA: Šavus superīgos klases biedrus .

MĀRTIŅŠ: Savu klasi .

ROLANDS: Zināšanas, ko ieguvu šajā skolā.

Tavi mīļākie mācību priekšmeti skolā?

KASPARS: Sports, mājturība un angļu valoda.

MEGIJA: ? Mani mīļākie priekšmeti ir angļu valoda, literatūra un mājturība.

LINDA: Mūzika un krievu valoda

JĀNIS: Fizika

SANIJA: Sports , bioloģija un latviešu valoda.

MĀRTIŅŠ: Matemātika.

ROLANDS: Mājturība un sports.

Vai vēlies atklāt savus nākotnes plānus? Kur plāno mācīties? Par ko?

KASPARS: Es domāju pabeigt Jēkabpils Agrobiznesa koledžas Barkavas filiāli un tad iestāties Nacionālajos Bruņotajos Spēkos.

MEGIJA: Plānoju mācīties Jēkabpils Agrobiznesa Koledžā.

LINDA: Plānoju mācīties vidusskolā. Nākotnes profesija vēl ir tikai nojaušama, pašlaik neatklāšu.

JĀNIS: Plānoju mācīties Jēkabpils Agrobiznesa Koledžas datorsistēmu programmā.

SANIJA: Pagaidām vēlos turpināt vidējās izglītības programmu Madonas vidusskolā.

MĀRTIŅŠ: Vēlos kļūt par zemnieku, tādēļ arī mācības turpināšu Iespējams Barkavā, kā Lauku īpašumu apsaimniekotājs.

ROLANDS: Es plānoju mācīties Barkavā būvdarbu jomā

Tavi lielākie sasniegumi mācoties Degumnieku pamatskolā?

KASPARS: Lielākie sasniegumi ir sportā un es esmu ļoti labi sācis spēlēt futbolu.

MEGIJA: 1.vieta informātikas olimpiādē, divas 3.vietas matemātikas olimpiādē (starpnovadā).

LINDA: 3. vieta „Atlants” rīkotajā eseju konkursā, A.Ķirškalnes eseju konkursā 3. vieta un jaunatnes balva „Sudraba gailis”, kā „gada izaugsme, šie trīs visspilgtāk palikuši atmiņā.

JĀNIS: 3. vieta matemātikas olimpiādē (starpnovadu).

SANIJA: Ģūtā pieredze piedaloties jaunsargos , dejojot tautiskajās dejās , ansablī , dziedot un mazliet spēlējot klavieres .

MĀRTIŅŠ: Ir bijuši visādi daudz un dažādi sasniegumi saistībā gan ar sportu un mācībām. Visis sasniegumi man ir vielīdz svarīgi tādēļ nespēju izvēlēties.

ROLANDS: Skolas veiksmīga pabeigšana.

Kuri skolas pasākumi Tev visspilgtāk palikuši atminā?

KASPARS: Es domāju ka mans izlaidums.

MEGIJA: Es vienmēr atcerēšos skolas Popielas. Jo gatavoties tām, ar klasi, vienmēr bija jautri. Protams, atcerēšos savus Zvaniņa svētkus.

LINDA: Zinību dienas, Ziemassvētku balles.

JĀNIS: 2018. Gada Zvaniņa svētki

SANIJA : Karoga svētki “Liepsalās “

MĀRTIŅŠ: Karoga svētki Oskara Kalpaka dzimtajās mājās “Liepsalās”, jo tur tiešām ir jautri un to man pietrūks.

ROLANDS: Popielas un Ziemassvētki.

Kāda ir sajūta būt devītklasniekiem, būt skolas beidzējam.....?

KASPARS: Ir neliels uztraukums par nākotni un liekas , ka laiks ir paskrējis neradot.

MEGIJA: Esmu patīkami satraukta par savu turpmāko dzīvi, nākotni, tomēr arī nedaudz bēdīga, pabeidzot šo skolu.

LINDA: Tieši tāda arī ir sajūta, ka kaut kas ir beidzies , lai atvērtu durvis kam citam, jaunam. Tas ir mūsu mazais pakāpiens.

JĀNIS: Forši!

SANIJA: Ir forši būt vecākajam skolā un rādīt priekšzīmi jaunākajiem skolēniem . Ir arī skumji saprast to ka katrs pasākums 9.klases laikā ir pēdējais kurā piedalos esot šajā skolā.

MĀRTIŅŠ: Uhh sen jau to gribēju, bet īsti jau nekas nemainās!

ROLANDS: Sajūtas ir lieliskas.

Tavs novēlējums skolas biedriem!

KASPARS: Es novēlu , lai viņi sasniegtu dzīvē iecerēto.

MEGIJA: Izbaudiet šo brīnišķīgo laiku Degumnieku pamatskolā!jo Jūsu izlaidums atskries vēja spārnēm !

LINDA: Izaiciniet sevi uz labām lietām! Augstāk, tālāk , stiprāk!

JĀNIS: Izmantot dotās iespējas mācībās, nekad nepadoties un izbaudīt skolas krāšņos mirkļus.

SANIJA: Esiet aktīvi un ņemiet visu ko skola piedāvā .

MĀRTIŅŠ: Dari to kas patīk, galvenais nebaudies!

ROLANDS: Veiksmi un izturību nākamajās skolās.

Tavs novēlējums skolotājiem!

KASPARS: Es novēlu skolotājiem būt pacietīgiem un palikt tādiem kādi ir.

MEGIJA: ! Mūžam esat tādas, kā vienmēr! Gudras, spēcīgas, skaistas un drosmīgas!

LINDA: Būt izturīgām saprotošām un reizēm „papeldēt” vienā strauvē ar skolēniem!

JĀNIS: Nekad nepadoties.

SANIJA: Skolotājiem novēlu būt tik pat jaukiem , saprotošiem un smaidīgiem .

MĀRTIŅŠ: Novēlu skolotājiem turpmāk tikpat foršas klases kā mūsējā!

ROLANDS: Pacietību ar citiem skolniekiem.

ZIŅAS NO BIBLIOTĒKAS

Mans draugs grāmata

„Lidot cauri mirkļiem izdodas tikai tad, ja spārniem ļaujās.” /M. Laukmane/ Ļaujieties kādai labai grāmatai no bibliotēkas grāmatu plaukta!

Latviešu autoru darbi:

Apškrūma K. Piektais gadalaiks. (Atmiņu krājums)
Tora I. Uzziedi, baltā. (Dzeja)
Dimante I. Nāve Kraukļu ciemā. (Detektīvs)
Bauere I. Paliestu tev uzticams. (Par Juri Neikenu)
Rikmane M. Mārdadzis. (Mākslinieces dienasgrāmata)
Hänbergs Ē. Aplaipojumi un apsmaidījumi. (Atmiņu pieraksti)
Mikele A. Krišušais eņģelis. (Detektīvs)
Puče A. Kurtizānes apakšveļa. (Lasi, domā, izvērtē!)
Kadišs A. Vītimas upes noslēpumi. (Ceļojums pa Drūmupi vienatnē)

Ārzemju rakstnieki piedāvā:

Galbraits R. Zīdārpriņš. (*Dzeguzes sauciena* autors)
Horsts DŽ. L. Ziemā slēgts (Detektīvs)
Filipsa S. Varoņi ir mana vājība.
Hendriksa G. Sieva starp mums.
Robārdsa K. Sapņu sala.
Railija L. Pērļu māsa (Par 4. māsu Sesi)
Grebe K. Ledus zem viņas kājām. (Detektīvs)
Hiekapelto K. Kolibri. (Skandināvu detektīvs)
Kesa K Prinča līgava. (5. grāmata)
Džiemsela R. Sieviete spogulī.
Pomsela B. Es biju tikai sekretāre. (Gebelsa sekretāres dienasgrāmata)
Robertsa N. Noķer mani, ja vari.
Dikērs Ž. Baltimori.
Jonuleita A. Ābolu smarža.
Teilore K. Pļavas ziedu smarža.

Jaunākā un vidējā vecuma bērniem:

Sēja G. Mana un tava Latvija.
Rasela R.R. Nikijas dienasgrāmata. (10. grāmata)
Dzīvnieki laukos.
Dzīvnieki mežā.
Hantere Ē. Klanu kaķi. (4. grāmata)
Čainani S. Labā un Ļaunā skola. (1. grāmata)
Grigulis K. Putnu grāmata.

Gūt var dodot, gūt var zogot... Vai zogot var kļūt laimīgāks?! Varbūt bagātāks par vienu puķu podu un 4 pelargonijām??? Ja tā, tad laimi un prieku vēlu tam cilvēkam, kura mājās uzziēdēs no Ošupes bibliotēkas priekšas paņemtais puķu pods.

Bibliotēka būs slēgta no 4. jūlija līdz 7. augustam.

Jauku vasaru vēlot visiem lieliem un maziem lasītājiem!

Bibliotēkas vadītāja **Ināra Kokare**

„Veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumu īstenošana Madonas novada iedzīvotājiem”, Ident Nr. 9.2.4.2/16/I/092

Eiropas savienības fondu darbības programma „Izaugsme un nodarbinātība”

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Reģionālās
attīstības fonds

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ!

9.2.4. specifiskā atbalsta

mērķa „Uzlabot pieejamību veselības veicināšanas un slimību profilakses pakalpojumiem, jo īpaši nabadzības un sociālās atstumtības riskam pakļautajiem iedzīvotājiem” 9.2.4.1. „Kompleksi veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumi” un 9.2.4.2. „Pasākumi vietējās sabiedrības veselības veicināšanai un slimību profilaksei”.

No 28. jūnija līdz 1. jūlijam četras dienas nometne bērniem no 7 līdz 17 gadiem. Nometne ir bezmaksas un notiek „Veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumu īstenošanas Madonas novada iedzīvotājiem” ietvaros. Nometnes pirmajā dienā dosimies uz Lubāna mitrāja informācijas centru, kur piedalīsimies radošajās darbnīcās un atklāsim slēpņošanas burvību. Otrā dienā turpināsim iepazīt Lubāna ezeru dodoties orientēšanās trasītēs un aktīvi pavadot dienu. Trešā dienā Degumnieku jauniešu centrā „13. km” būs kopā ar Velgu Bremšīti, pagatavosim veselīgu maltīti, bet ceturtajā dienā gaidīsim lektoru, kas pastāstīs par atkarībām, kā arī pie mums viesosies ielu vingrotāju grupa „BarX”, kas iepazīstinās ar savu aizraušanos un to, cik veselīgs dzīvesveids ir svarīgs. Nometne ir dienas, tātad pēc nodarbībām dosimies mājās un no rīta atkal tiksimies. Organizatori nodrošinās vienreizēju bezmaksas ēdināšanu bērniem.

Pieteikšanās un sīkāka informācija pa tālruni 28893026 – Dace

„Veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumu īstenošana Madonas novada iedzīvotājiem”, Ident Nr. 9.2.4.2/16/I/092

Eiropas savienības fondu darbības programma „Izaugsme un nodarbinātība”

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Reģionālās
attīstības fonds

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ!

9.2.4. specifiskā atbalsta

mērķa „Uzlabot pieejamību veselības veicināšanas un slimību profilakses pakalpojumiem, jo īpaši nabadzības un sociālās atstumtības riskam pakļautajiem iedzīvotājiem” 9.2.4.1. „Kompleksi veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumi” un 9.2.4.2. „Pasākumi vietējās sabiedrības veselības veicināšanai un slimību profilaksei”.

Ošupes pagasta aktīvās atpūtas centrā no 6. jūlija sāksies bezmaksas ūdens aerobikas nodarbības Ilonas Strodes vadībā. Vēlama iepriekš pieteikšanās, lai nokomplektētu grupas un dalībniekus sadalītu pēc vecumposmiem, lai vingrošanas intensitāte būtu līdzīga. Pirmā nodarbība 6. jūlijā pārējās saskaņosim pēc interesentu skaita, informācija sekos.

Pieteikšanās pie projekta koordinatores – Daces Kalniņas pa tālruni – 28893026

ZIŅAS NO FELDŠERPUNKTA

Sarmīte Saulīte būs atvaļinājumā no 9. jūlija līdz 10. augustam. Ģimenes ārsts R. Rudzāts Degumnieku feldšerpunktā apmeklētājus pieņems š.g. 13.06. plkst 13.00. Lūgums iepriekš pieteikties. S. Saulīte – t:22023737, vai pie daktera – t: 26330282, 64894203

S. Saulīte

Nacionālās veselības dienests

Nacionālais veselības dienests atgādina, ka no 2018. gada 1. janvāra darbnospējas lapu A un B aprīte ir pilnībā elektronizēta un papīra formā izrakstītām darbnospējas lapām **vairs nav juridiska spēka**. Līdz ar to vēršam uzmanību, ka pacienti, kuriem darbnospējas lapas arī turpmāk tiks izrakstītas (atvērtas vai noslēgtas) papīra formā, **nevarēs saņemt slimības vai maternitātes pabalstu** no

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras, turklāt papīra formā izrakstīta **darbnospējas lapa nav pierādījums** pacienta darbnospējai darba devējam!

Ģadījumā, ja e-darbnospējas lapa nav iespējams atvērt tehnisku iemeslu dēļ, ārstniecības personai par to jāveic atzīme pacienta medicīniskajā dokumentācijā un jāatver e-darbnospējas lapa ne vēlāk kā nākamā piecu darba dienu laikā, norādot E-veselības sistēmā iedzīvotāja darbnospējas perioda pirmo dienu. Pēc pacienta pieprasījuma ārsts vai ārsta palīgs var izsniegt medicīnisko veidlapu Nr. 27/u „Izraksts no stacionāra/ pacienta ambulatorā pacienta medicīniskās kartes”.

Ar cieņu, E-veselības komanda

LĪDZJŪTĪBA

*Vairs manis neesot,
Ak, neticiet, es esmu.
Ar jums, starp jums,
Gan jūsu sirdīs, domās, atmiņās.*

(I. Rudene)

MIRUŠI

Pēteris Tropiņš miris 03.03.2018.
70 gadu vecumā;

Ervīns Borisāns miris 18.05.2018.
51 gada vecumā.

KAPUSVĒTKI
Krievbirzes kapos
30. jūnijā plkst. 12:00

Savādi tinēji apsēduši arī
Degumnieku centra krūmus un
kokus.

Izdod Ošupes pagasta
pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu

Dace Kalniņa

Tel. 28893026

E-pasta adrese:

dacekalnina13@inbox.lv

lespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 25767030

Tirāža 500 eks.

*Mazs cilvēks šodien iziet dzīvē, māt,
Un redzi – ļaudis skatās, ļaudis gaida,
Cik tīru spēsi viņu nosargāt,
Cik spēsi dot no sava mīļā smaida.
Mazs cilvēciņš iet šodien dzīvē, tēt,
Viņš nezina rūpju, nepazīst vēl naida.
Tev vajag viņā spēku iepotēt,
Lai dzīvē viņu nemētā kā skaidu.*

(I. Ziedonis)

Arnītas un Denisa Sovetovu ģimenē
13. februārī piedzimusi meitiņa
Melānija;

Elīnas un Didža Vēkšēju ģimenē
2. maijā piedzimusi meitiņa Adriana.

APSVIECAM VECĀKUS!

Ošupes pagasta pārvalde

Lubāna ezera
Ceļotāju dienas 2018

16. – 17. jūnijā starts tiek dots pirmajām Ceļotāju dienām, kas tiek organizētas Lubāna ezera apkārtnē. Pasākuma galvenais uzsvars ir popularizēt Lubāna ezeru un tā apkārtni kā lielisku galamērķi, kas piemērots kā aktīvās atpūtas, dabas, kultūras un lauku tūrisma cienītājiem, kā arī veidot padziļinātāku sabiedrības izpratni par dabas teritoriju „Lubāna mitrājs” – tā dabas vērtībām un nozīmi.

Ceļotāju dienu pasākuma programma ir plānota, lai sev tīkamo nodarbi spētu atrast gan dabas mīļotājs, gan aktīvās atpūtas baudītājs, gardēdis un kultūras mantojuma cienītājs. Lai būtu vienkāršāk sekot līdzi un plānot šo nedēļas nogali, esam izveidojuši interaktīvu tiešsaistes karti, kur var redzēt visus kultūras pasākumus, saimniecības, tūrisma informācijas punktus, aktīvās atpūtas un dabas izziņas pasākumus – **ejuz.lv/ceлотajudienukarte**. Karte tiks papildināta līdz pat 10. jūnijam.

Dabas mīļotājiem būs iespēja iepazīties ar dabas lieguma „Lubāna mitrājs” putnu daudzveidību un purvu pasauli kopā ar putnu vērotāju, biologu Dagni Vasiļevski, doties pārgājienu purvā kopā ar dabas ekspertu Daini Tuču, ielūkoties naktis gaismās, pētīt naktstauriņus, kopā ar entomologu Gunti Akmentiņu, un arī doties ekspedīcijas cienīgā laivu braucienā virsaiša Māra Valaiņa vadībā, ar mērķi iepazīt Baltos klānus.

Esot šeit, ir vērts arī atklāt kādu no „Lubāna ezera noslēpumiem”! Pavisam noteikti ir vērts pieteikt kādu ciemošanos un dodies pie apkārtnes tūrisma saimniekiem, kuriem ir tik daudz talantu un arodu! Baudi sieru, alu, senos mūzikas instrumentus, kūpinātas zivis, gūsti baudījumu dabā un smelies spēku no seniem stāstiem! Kultūras cienītājiem 16. jūnija vakarā ŪTAC „Bāka” norisināsies fotoizstādes „Lubāna ezera iedambēšana toreiz un tagad” un īsfilmas par vietējo iedzīvotāju dzīvi dabas liegumā „Lubāna mitrājs”, par dzīvi šodien un senāk, atklāšana. Dienas izskaņā muzikālu baudījumu ar brīvdabas koncertu mums sniegs pasaules apceļotājs un dziesminieks Reinis Jaunais.

Lubāna ezera Ceļotāju dienās visi iesaistītie saimnieki un organizatori ir iepazinuši Lubāna ezeru un dabas liegumu „Lubāna mitrājs”, ir apkārtnes vietējie cilvēki un šajās Ceļotāju dienās sanākuši kopā, lai teritorijas neskartumu, valdījumu un nesteidzīgumu izrādītu tieši Jums!

Izpēti, ieplāno un izbaudi Lubāna ezera un dabas liegumu „Lubāna mitrājs” visā tā krāšņumā!

Par pasākuma norisi plašāka informācija pieejama www.lubanamitrajs.lv, kā arī rakstot e-pastu: lubanamitrajs@gmail.com vai zvanot 29234956.

Interaktīvā karte pieejama zem saites – **ejuz.lv/ceлотajudienukarte**

Pasākums tapis „Lubāns Latvijai toreiz un tagad” projekta ietvaros ar Latvijas Vides aizsardzības fonda finansiālu atbalstu, ko īsteno biedrība „Pie Kraujas” no Madonas novada kopīgi ar projekta partneriem – biedrībām „Aborieši” no Lubānas novada un „Lubāna vilnis” no Rēzeknes novada.

LUBĀNA EZERA

CEĻOTĀJU DIENAS

16.-17.jūnijs

16.JŪNIJS

Laivošanas sezonas atklāšana

10:00-14:00 Purva bridens Salenieku purvā ar dabas ekspertu Daini Tuču € ♿

10:00-11:30, 12:00-13:30, 14:00-15:30 Putnu vērošana ar putnu vērotāju Dagni Vasilevski

18:00-19:00 Fotoizstādes par Lubāna ezera iedambēšanu un īsfilmas „Lubāns: toreiz un tagad” atklāšana, ŪTAC “Bāka”

19:00 Brīvdabas koncerts ar dziesminieku un pasaules apceļotāju Reini Jauno, ŪTAC “Bāka”

22:00-24:00 Naktstauriņu vērošana tumsā ar entomologu Gunti Akmentiņu

17.JŪNIJS

11:00-12:00, 12:30-13:30 Izzini purvu/mežu ar biologu Dagni Vasilevski ♿

10:00-17:00 Laivošana ar Balto klānu iepazīšanu, organizē biedrība „Aborieši” ♿

16.-17.JŪNIJS 10:00-16:00 LUBĀNA EZERA APKĀRTNES SAIMNIECĪBAS UN TŪRISMA OBJEKTI ATVER SAVAS DURVIS:

- Lubāna mitrāja informācijas centrs – SUP niedru labirints, klānu dabas taka, izbraucieni ar laivām, aktivitātes bērniem
- „Bāka” – ūdenssports un velo izbraucieni dabā
- Zvejnieku sēta un kūpinātas zivis „Zvejniekos” € ♿
- Bišu drava un medus „Džipšļos”
- Seno mūzikas instrumentu un šmakoukas muzejs pie Gunāra Igauna €
- Svaigi mājas sieri „Ceļtekās” €
- Varakļānu muižas pils €
- Dzejnieces Martas Bārbales dzimtas mājas
- Piemiņas memoriāls O.Kalpakam „Liespalas”
- Maizes cepšanas un degustācija „Jaunkalējos” €
- Lauku sēta ar putnu kolekciju „Rozas” €
- Operdziedātāja Jāņa Zābera muzejs € ♿
- Pirtniece Daiga Čevere

- Lubānas novada tūrisma un kultūrvēsturiskā mantojuma centrs
- Lubānas radošo amatnieku centrs
- Akmens laikmeta apmetne un dabas taka „Aiviekstes Ozoli”
- Akmeņu parks „Vaidavas” €
- Senlietu privātkolekcija „Saipetnieki” €
- Latgales alus darīšanas tradīcijas ar Daini Rakstiņu €
- Lubānas vīnotava € ♿
- Briežu dārzs “Mežsētas” € ♿
- Putnu un dabas vērošanas viesu nams „Stikāni”
- Gastronomiskais baudījums kafējnīcā “Raibais asaris”
- Brīvdienu kafējnīca „Noras”, Latgales kulinārā mantojuma meistardarbnīca € ♿

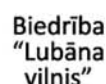
Pasākuma programma, saimniecību, tūrisma objektu, pasākumu apraksti un interaktīva ceļotāju dienu karte:

ejuz.lv/celotajudienukarte
www.lubanamitrajs.lv

Plašāka informācija: tālr.29234956 vai e-pasts: lubanamitrajs@gmail.com

♿ dalībnieku skaits ierobežots, ar pieteikšanos

€ dalības maksa

Līgojam Jāņus!

Ei, Jānīti, Pēterīti,
Kad nāksiet vienu vietu!
Kad bij man siera siet,
Kad uzlūgt Jāņa bērņus?

Pagastā dzīvesvieta reģistrēta
10 Līgām.
Jaunākā dzimusi 2009. gadā,
vecākā 1963. gadā.
Mums ir arī 56 Jāņi. Jaunākais –
2006. gadā, vecākais 1930.
gadā.

Kādas tad ir Līgas un
kādi Jāņi?
Dažus no viņiem
izvaicāju

Kā sadzīvo ar savu vārdu?

Jānis Stulpiņš – normāli
Jānis Bārbals – vārdu ne-
mainītu pret citu.

Jānis no Ošupes – satiekam abi
labi.

Līga Ikauniece – ļoti labi. Esmu lepna, ka
manu vārda dienu svin visa valsts.

Līga no Degumniekiem – ar savu vārdu sadzīvoju
labi. Patīk. Varu svinēt savu vārda dienu latviešiem tik
skaisto svētku laikā.

Līga Kjakste – bērībā man vārds nepatika, bet ta-
gad man tas ļoti patīk, tas nekas, ka brīžiem rodas dažā-
di pārpratumi, sakarā ar to, ka Līgu ir daudz.

Jautrākie Jāņi un Līgo vakars, kas nāk prātā?

Jānis Stulpiņš – „Saimniecības laikos, kad Ozoliņu
brigāde kopā līgojam, bija mums mūzika, pūtēju orķes-
tris. Paši uzbūvējām nojumi, sagriezām mežā blukšus,
kur muzikantiem sēdēt. Bija mums arī sava alus mucīņa.
Alutiņu baudījām no koka kausiem, tagad neesmu mani-
jis, ka vēl ko tādu izmantotu. Ar autobusu atvedām kol-
hoza administrāciju līgot. Visādi pa to nakti gāja, kādam
bija kurpes pazudušas, citam vēl kaut kas. Jautri gāja. Un
laikapstākļu ziņā arī jauks un silts vakars bija.

Vēl citos Jāņos iejūdzām, sapušķojām zirgus. Noti-
nām viņiem baltas kājas. Tik skaisti izskatījās! Ar šādiem
izpušķotiem zirgiem laidām līgot kopā ar savu brigādi.

Jānis Bārbals – „Laikam vairāk ar senākiem laikiem,
kopā ar brāli pļāvā kūrām lielu ugunskuru. Tāpat bija savs
aliņš, siera gabaliņš”.

Jānis no Ošupes – (Smejas): „Nezinu vai to tā var stāstīt, bet
pirms gadiem desmit, divdesmit, kad vēl Ošupē bija pilni dzīvokļi un
par pamestām daudzdzīvokļu mājām nevienam pat murgos nerādījās,
mēs, vīri, labi padzēruši alutiņu lecām pār ugunskuru. Dažam biksēs
caurums izdega. Dažs nenotrāpīja un ar vienu kāju oglēs iekšā. Pal-
dies Dievam nekādu traumu nebija, bet nu drošības pilnīgi nekādas.
Nedariet tā!

Līga Ikauniece – Bērības Jāņi nāk prātā, kad svinēšana nebija
brīvi atļauta.

Atminos, ka lauku brigāde Gaigaliešos kanāla krastā, kūra lielu
ugunskuru. Visi bija draudzīgi, svinēja kopā. Alus tika vests ar
mucām, nezinu tik, kur ņēma. Gan jau kāds pats brūvēja
mājā. Ļoti jautri gāja. Laiks bija auksts tai naktī, bija
salna, apsala pat kartupeļiem laksti. Viens lustīgs
līgotājs, alutiņu tā vairāk paņēmis uz krūts, aiz-
mīga pie ugunskura un bija apsaldējis kājas.

Vēl no nesenākiem Jāņiem prātā nāk
radu saiets, kad visi kopā cauru nakti dzie-
dājām dziesmas. Bija arī auksta nakts,
bet sameklējām siltas drēbes un vilnas
zeķes un dziedot sagaidījām saulīti.

Līga no Degumniekiem – Manu-
prāt, katrs Jāņu priekšvakars ir īpašs
piedzīvojums, jo katru gadu, kad saulīte
ir sasniegusi savu augstāko punktu un
pļāvās zied Jāņu zāles, mēs kurinām lielo
ugunskuru.

Līga Kjakste – Tādu trakāko Līgo svē-
tku nav, bet mīļākie gan. Tie ir septiņdesmita-
jos gados svinētie svētki.

Kā tev šķiet – kādi ir Jāņi/Līgas?

Jānis Stulpiņš – Jāņi ir strādīgi.

Jānis Bārbals – labi cilvēki.

Jānis no Ošupes – Jāņi ir kā konfektes.

Līga Ikauniece – Līgas ir jautras, uzņēmīgas, panāk visu ko vē-
las.

Līga no Degumniekiem – Līgo dziesmas, Jāņu zāles, Jāņu bērni
un vainagi. Tie ir viens no raksturīgākajiem un būtiskākajiem elemen-
tiem vasaras saulgriežos. Jāņiem – ozolu vainagi, Līgām – ziedu vai-
nagi. Jāņi un Līgas ir latviski.

Līga Kjakste – Līgas ir dažādas, Jāņi arī. Kopīga ir saulgriežu
nakts, kad svinam vārda dienas. Jāņi Līgas palaiduši pa priekšu, tās
vārda dienu svin pirmās. (smejas)

Trīs lietas, ar ko tev asociējas Jāņi?

Jānis Stulpiņš – Jāņu zāles, kāds pīrāgs vai siers, alus un lustīgi
līgotāji.

Jānis Bārbals – alus, ugunskurs, siers.

Jānis no Ošupes – svinēšana, auksta nakts, saulains rīts.

Līga Ikauniece – siers, alus, ugunskurs.

Līga no Degumniekiem – ar Jāņu zāļu plūckšanu. Sakoptām un
sapušķotām sētām. Ugunskuru. Dziesmām.

Līga Kjakste – Līgo svētki man saistās ar vainagu pišanu, līgo
dziesmām un sieru.

foto no interneta

Kas noteikti jādara Jāņos jeb Jāņu ticējumi

- Līgo un Jāņu diena ir svētki ar mistiskas piedevu. Kurš gan nezina, ka Jāņos papardes ziedu jāiet meklēt, rasā seja jāmazgā un jāsavāc ārstniecības augi, kuriem šajā dienā ir īpašs spēks?
- Jāņu naktī vajag nopīt divus vainadziņus un pusnaktī aiziet uz upi un iemest; ja vainadziņi saplūst kopā, tad izved tautās, ja nesaplūst, tad neizved.
- Zāle aug līdz Jāņa vakaram, bet jau ar Jāņa dienu sāk briest. Tādēļ zālēm un tējai jāievāc augi līdz Jāņa dienai.
- Ja grib, lai gari mati aug, tad Jāņu naktī pusnaktī vajag pāris stopiņus matos saliet.
- Jāņiem alu darot, nedrīkst laist svešus cilvēkus klāt, jo tad alus nerūgst.
- Jāņos (arī citos svētkos) pie alus struča pirmajam jāiet saimniekam. Ja cits ies, tad tam pielīps nelaime.
- Jāņu vakarā uz ganībām jāiet līgot un siera ēst, lai govīm svētība pieliptu.
- Tur, kur līgotāji Jāņu naktī ejot pār pļavām, augot labāki zāle.
- Kad Jāņa rītā bez saules iet uz avotu mazgāties, tad paliek skaists.
- Jāņu dienā meitas mazgājas kviešu rasā, no tā viņām baltas sejas.
- Jāņa nakts rasu uzskata par ļoti svarīgu. Ja tanī mazgājas, tad tiek skaists. Ja šī rasa iebirst apavos, tad pārvēršas par zeltu sudrabu.
- Uz slotas kātu Jāņu naktī ir jālec 8 reizes ap 8, kas ir uzvilks uz zemes. Tanī laikā nedrīkst sarunāties un arī ne smieties. Kad ir to izdarījis, tad uz slotas kāta jāšus ir jāaizlec līdz tuvākam papardes pudurim, bet tikai vienam: tad tas redzēs papardes ziedu ziedam.
- Jāņu vakarā saulei rietot jāizrauj paparde un sakne jāpārgriež šķērsām pušu, kāds burts tur iekšā salasāms, ar tādu sākas nākošā vīra vārds.
- Jāņu naktī ap pusnakti jābrien pa ūdeņi, tad rītā būs nauda pastalās.
- Jāņu vakarā vajagot laukus meijot ar pilādžu zariem, tad skauģi neko nevarot padarīt.
- Jāņa naktī vajag kailam apskriet laukus, tad labāk aug.

Dace Kalniņa

Bērna droša pārvadāšana automašīnā

Saistībā ar Veselības ministrijas 2012. gada nogalē organizēto sabiedrības informēšanas kampaņu par bērnu traumatismu un zīdaiņu pēkšņās nāves sindromu (ZPNS) tika aktualizēts jautājums par bērnu sēdekļišu pareizu lietošanu, lai pēc iespējas efektīvāk samazinātu bērnu traumatisma iespēju automašīnā ceļu satiksmes negadījuma rezultātā.

Saskaņā ar ASV Slimību kontroles un novēršanas centra (Centers for Disease Control and Prevention, turpmāk – CDC) sniegto informāciju, bērna augumam, vecumam un svaram atbilstoša automašīnas sēdekļiša lietošana nelaimes gadījumā var samazināt nopietnu traumu un nāvējošu ievainojumu gūšanas iespējamību vairāk kā par 50%. Kā liecina CDC veikto pētījumu dati, biežākie iemesli bērnu bojāejai ceļu satiksmes negadījumā ir braukšana automašīnā, kuru vada autovadītājs alkohola reibumā, drošības jostu nelietošana (kas nereti ir saistīts arī ar paša autovadītāja paradumu nelietot drošības jostu), kā arī nepareiza vai neatbilstoša bērnu drošības sēdekļiša lietošana.

Latvijā Ministru kabineta noteikumi Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi” paredz, ka ja transportlīdzekļos, kuru sēdvietas aprīkotas ar drošības jostām, ved bērnus, kuru augums nepārsniedz 150 cm, jālieto viens no šādiem drošības līdzekļiem: bērnam jāatrodas viņa vecumam un svaram atbilstošā bērnu sēdekļī un jābūt piesprādzētam ar drošības jostu vai bērnam jāsež uz viņa vecumam un svaram atbilstošā paliktņa un jābūt piesprādzētam ar drošības jostu.

Sobrīd patērētājiem tiek piedāvāti divu veidu bērnu auto sēdekļiši, kur bērns tiek sēdināts ar seju braukšanas virzienā vai ar seju pretēji braukšanas virzienam (t.i. at muguriski). Ja šādus sēdekļišus novieto uz priekšējā auto sēdekļa, ir jāpārliecinās, ka ir atslēgts auto gaisa spilvens. Speciālistu viedokļi atšķiras attiecībā uz bērnu vecumu, līdz kuram tie būtu jāpārvadā sēdekļī, kur bērna seja vērsta pretēji braukšanas virzienam. Pastāv uzskats, ka vismaz līdz divu gadu vecumam bērni būtu jāpārvadā sēdekļišos, kur bērna seja vērsta pretēji braukšanas virzienam, jo šajā vecumā bērna galva ir relatīvi lielāka, ar lielāku masu, un tas rada papildus risku muguras smadzeņu traumai trieciena gadījumā.

Latvijas normatīvajos aktos nav noteikts, kāda tieši tipa bērnu sēdekļiši ir jālieto, līdz ar to izvēle paliek pašu vecāku ziņā. Svarīgi ir atcerēties, ka bērna auto sēdekļītim ir jābūt atbilstošam bēr-

na svaram un vecumam, un sēdekļītim ir jāuzstāda atbilstoši ražotāja norādēm. Šī informācija ir pieejama auto sēdekļiša marķējumā.

Automašīnā pārvadājot bērnus, kas jau ir lielāki, lai izmantotu bērnu drošības sēdekļišus (t.i. vecumā no 4 līdz 8 gadiem), bet kuru auguma garums ir mazāks par 150 cm, ir jālieto uz automašīnas sēdekļa novietojamu speciālu paliktņi, bērnu piesprādzējot ar drošības jostu. Savukārt, pārvadājot bērnus, kas sasnieguši 8 gadu vecumu vai kuru auguma garums ir vismaz 150 cm, ir jālieto automašīnas drošības jostas.

Ir svarīgi atcerēties, ka drošības apsvērumu dēļ bērnus līdz 13 gadu vecumam ieteicams sēdināt automašīnas aizmugurējā sēdekļī, vēlams sēdekļa vidus daļā, jo tā ir visdrošākā vieta automašīnā.

Informācija no interneta

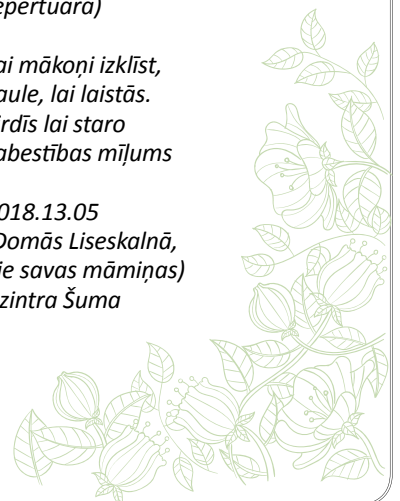
Cejamaize

*No ābeļziediem pašus baltos ziedus,
Es tavās delnās gribu purināt.
Lai ko tu domātu, lai kur tu ietu,
Tev visiem jābūt gaišiem ceļiem, māt!
Es gribu savās plaukstās panemt starus,
Kā saules tiltu tavā priekšā klāt.
Pat ledus kalnus izkausēt es varu, –
Tev vienmēr jābūt siltām dienām, māt!
Ja esmu vējš, kas ābeļziedus žūžo,
Ja savu staru lieku saulei klāt.
Tad tikai tāpēc, ka manam mūžam
No sirds reiz lauzi cejamaizi māt...*

*P.S. Šī dziesma dziedama visām
māmiņām Mātes dienā
dziesma no A. Ozolas dziesmu
reperuāra)*

*Lai mākoņi izkļīst,
Saule, lai laistās.
Sirdīs lai staro
Labestības mījums*

*2018.13.05
(Domās Liseskalnā,
pie savas māmiņas)
Dzintra Šuma*

**23.JŪNIJĀ
PLKST. 22:05**

LĪGO "MIGLĀS"

**Vēl aizvien "Basām kājām pļaviņā"
Kopā ēdīsim Jāņu sieru un dzersim
Jāņu alu, dziedāsim un dejosim.**

**Visu nakti spēlēs grupa
"LEIVĒRI"**

**Līgotājiem tarbiņā jāņem alus, siers,
bet galvenais- labs garastāvoklis!**